REFORMATOR

Bijgeschriften van de RV-BIJBEL

Dit is een preview van het boek HERMIETEN van het komende boek ‘REFORMATOR - Bijgeschriften van de RV-Bijbel’.

Zoals de oude bijbel bijgeschriften had, in de vorm van apocriefen en deuterocanonieke boeken, zo heeft de nieuwe bijbel, de RV-Bijbel, de Rodenberg Versie, ook bijgeschriften.

Dezen zijn opgetekend in dit boek. Reformator is een aankondiger van de nieuwe bijbel, van de RV-Bijbel. Dit is het tweede grote boek, na de RV-Bijbel zelf.

Het werk is net zoals de RV-Bijbel in het Rodenbergs-Nederlands geschreven, wat dus soms een afwijkende spelling of grammatica kan hebben, als één van de Nederduitse streektalen.

Het is de Nederduits gereformeerde vaktaal vanaf de zeventiger jaren.

De Reformator, de bijgeschriften van de RV-Bijbel, is de klassieke leidraad bij de nieuwe bijbel, die het dichtst bij de grondslag ligt van het ontstaan van de nieuwe bijbel.

In dat opzicht is het ook van grote en unieke historische waarde voor iedereen die studie maakt van de nieuwe bijbel.

HERMIETEN

1.

De onderwijzer van de oude profeten

1. Ook Paulus en Petrus kozen voor Areta, de geoefendheid van de deugd, de harde werken ter doding van het vlees. In de hemelse harde werken waarin de mens de harde dood aan zichzelf sterft is geen ruimte voor het vlees. Dit is ook een harde worsteling op Pniël die met niets minder genoegen neemt dan met de waarheid.

2. Ook in de Septuagint kwam Areta voor, waardoor de oude profeten werden geleid. Dit was het wilde en woeste pad van Areta, van de discipline, van de ascese. In de Septuagint wordt veelvuldig gesproken over de verkondiging van Areta. Het is de weg van het smalle pad tot aflegging van de oude natuur, om zo tot een nieuwe natuur te worden. Deze natuur wordt opgericht in harde, hemelse werken. Alleen de geoefenden zullen overwinnen en zo tot de witte keursteen die alleen bereikt kan worden door de dood aan het zelf.

3. Kennis op zich is niks. Het moet toegepaste, geoefende kennis zijn, als vrucht van de overwinning over het vlees. Kennis zonder ijver is dood. Er is een valse, vleselijke ijver, en een valse vleselijke volharding, maar die behoren af te sterven in de hemelse ijver en geoefendheid, wat er op wijst dat hemelse scholing fundamenteel is, opdat de mens in de juiste richting komt.

4. Het zijn dus geen harde werken op zich die het hem doen, maar alleen door de harde dood aan hetzelf, wat gebeurt op het strijdveld van Golgotha. Er is geen weg tot Golgotha dan door Getsemané, de lange tocht door de wildernis, als beeld van de ramadan waar de mens leeg wordt van zichzelf, en hongert, om zo door de Heere opgenomen te worden.

5. Er is hiervoor geen spoedcursus. Wij moeten deze weg tot tranens, bloedens, zwetens en zadens toe begaan, en het zaad zal gedood worden.

6. Er is ook een geoefendheid in het kwaad, een geoefendheid in bedrog, en die kan zeer religieus zijn. Daarom is het Woord fundamenteel, opdat onze oefening niet buitensporig wordt, extremistisch en zelfzuchtig. Uiteindelijk moet het zaad sterven in de goede grond van het Woord. Daar is vruchtbare grond.

7. Zomaar goede werken zijn een vuile lap voor God. Ook goede werken kunnen heel lichtzinnig zijn en de boze dienen. Daarom moeten wij hemels geoefend zijn tot hemelse doelen, niet de doelen der mensen. In deze geestelijke oefening wordt het mensen behagen afgeleerd, en zal men alleen nog maar God kunnen behagen. Dit komt omdat deze geestelijke oefening de volledige dood aan het zelf leert. Men oefent zich dus in de gaven van het lijden, op Golgotha. Men oefent zich in de volharding om zo niet voortijdig de beloning te grijpen.

8. De lagere natuur, de gevallen natuur, is vol met zinnebeelden hierover. Wij moeten de volle prijs betalen om dit te begrijpen. De hogere natuur van God is ondoorgrondelijk.

9. Areta was de onderwijzer van de oude profeten, de discipelen en de apostelen, en ook van ons. Wij worden opgeleid tot het Woord opdat het Woord zal leven in ons. Zonder exegese en opleiding hierin is het Woord dood. Areta zorgt ervoor dat wij geen dode letterdienaren zijn, geen volgers van zomaar namen en personen, maar dat wij de diepere verborgen tekenen en betekenissen gaan zien in het Woord. Alleen door het lijden en het harde werk worden wij ingewijd in de levengevende dieptes van het Woord, maar het Woord zal eerst als een roofdier ons vlees moeten doden.

10. Wij moeten niet zomaar het geestelijke ontvangen, maar ook de volledige oefening ervan, tot wij het hemelse touw ontvangen, oftewel de hemelse gebondenheid, wat een beeld is van de volledige geoefendheid van de werken van het Woord. Men is zo deelgeworden van de hemelse natuur. Dit kan alleen als men er naar hongert en men alles heeft opgegeven om dat doel te bereiken. Men kan hierin geen twee heren dienen.

11. We zien religie om ons heen, de verering van de Mammon, van het materialisme, wat voor veel mensen van groter belang is dan het geestelijke, omdat het materialisme tastbaar is. Ze denken meer aan het lichamelijke, het zichtbare, het zintuigelijke, dan aan de ziel. Wij mogen de massa niet in het kwaad volgen. Wij worden dus door deze dingen beproefd. Wij zijn hiervoor bewust in een situatie gezet waarin velen voor het kwaad kiezen en het materiële, opdat wij niet slechts het goede zouden doen om erbij te horen en om een meeloper te zijn. Zo keurt de Heere onze harten.

12. Het criterium is niet ja of nee, maar of het geestelijk is of vleselijk. Dingen zijn op zichzelf neutraal, ook namen. Het kan op een goede manier gebruikt worden of misbruikt. De religieuze oorlogen van welles nietes zijn dus ook bizar en doen geen recht aan de ingezette toetsopdracht waarin de mens het geestelijke van het vleselijke moet onderscheiden en niet zomaar van het ja of nee. Alles heeft een geestelijke en een vleselijke vorm.

13. De mens heeft alles lopen verdraaien, en beoordeelt alles vaak horizontaal in plaats van vertikaal. Daarom is het oordeel van de mensen ook niet te vertrouwen, omdat ze onopgeleid zijn in deze dingen, en ongeletterd, wat ook weer een reden is waarom de nieuwe bijbel moest komen. De mens moet zich wijden aan de hemelse hierarchie, opdat de hierarchie van de oude mens zal instorten en wegvagen. Het voorhangsel moet scheuren.

14. Zij die waarlijk Yeshua kenden en inzicht hadden in de betekenis ervan werden vroeger omgebracht, en hun boeken werden verbrand. Voor de markt worden de oude bijbelse talen ook angstvallig achtergehouden, omdat het de ware betekenissen laat zien. Men heeft geloof tot een houding gemaakt in plaats van een geoefendheid. Het is modelwerk geworden om een zeker product aan te prijzen. Het is geworden tot een dode vorm wat geen inhoud meer heeft. In het Grieks sluiten genade en loon elkaar niet uit.

15. De gelovigen worden beproefd door het kwaad en ook gevormd door het kwaad, en het goede vormt dan op haar beurt ook het kwaad, tot verdieping, opdat zo de cirkel rond is, want al het kwaad is slechts verdraaiing van zaken.

2.

Geestelijke richting

1. Door strijd wordt het karakter gevormd en wordt het kwaad aangewend tot nut. Alle schatten van de duisternis zijn aan de mens gegeven. De mens moet er iets mee doen. Het is er niet voor niets.

2. Het is ervoor om overwonnen te worden, en zo ten goede gebruikt, want God zal alles laten medewerken ten goede voor de vromen.

3. God is het Woord. Het is niet zomaar iets geestelijks, maar het is ook literair en het is een zekere discipline, waarvan ook de natuur een beeld is. Alles in de natuur wijst daarop.

4. Er is alleen diepte in het Woord door de geoefendheid en de harde werken, waar Areta voor staat, de volharding in de deugd, want dan vertrouwd de hemel het hemelse loon toe.

5. Het Woord staat vol met leerregels waardoor het geestelijke geoefend kan worden, zodat het geestelijke niet verdrinkt. Het geestelijke heeft richting nodig door de oefening, waardoor uiteindelijk ook het hemelse touw de mens tegemoet komt.

6. Zo mogen geoefendheid in het Woord en in het geestelijke wachters zijn voor de mens, opdat de mens niet op dwaalwegen terecht komt, en niet ten onder zou gaan op het pad.

7. De mens vindt het niet buiten zichzelf, want dan wordt het kunstmatig. De mens heeft een heleboel kunstmatige afgoden waardoor hij zelf niets hoeft. Dat is de luiheid van het ego. Daartoe gebruikt de mens geloof, genade en vergeving. De mens ziet dit als gratis, terwijl het de mens koud maakt. De kunstmatigheid van de samenleving is iets gruwelijks.

8. De mens is levende al dood, en loopt zo rond. Zo heeft de mens geen betrokkenheid en toont geen verantwoordelijkheid, want dat heeft de mens allemaal op God geschoven. Alles is immers gegeven, en de mens hoeft er niets voor te doen, en kan rustig doorleven zoals hij dat wil.

9. Het is een misleidingstruuk van het vlees. De mens moet een organisch geheel worden met God, en dat kan niet zonder het relatie-gehalte, dus dat moet wel van twee kanten komen. God is het goede in de mens, het goede potentieel.

10. God is ook de kennis, en die wordt door het Woord gebracht, waaraan men deel kan hebben door het te beoefenen en geoefend te worden. De mens kan alleen het paradijs binnengaan in de mate waarin hij zelf het paradijs is. Alle geloofstruukjes en genadetruukjes maken het hart van de mens dood. Zo wordt het tot loze lippendienst. Maar de oproep tot verandering blijft.

3.

Het eiland van de witte steen

1. Wat zal dan de weg zijn van de stad naar de wildernis ? Eerst zullen we door tunnels heenmoeten, en vangen we glimpen op, fragmenten, van de wildernis.

2. Alles is achter voorhangsels, want God wil ons de echte wildernis nog niet geven.

3. Als we dieper in de tunnels zijn gekomen, dan komen we tot de bibliotheken, tot de boeken, om de principes van de wildernis te leren, en zo mogen we in de hemelse slaap vallen om zo geestelijke dromen te dromen, en zo komen we heel voorzichtig in contact met de wildernis. Het gaat niet buiten de boeken, buiten het Woord, om.

4. Zo moeten we oorlog leren voeren tegen het vlees.

5. Het is mijnenwerk in de lagen van de nachtmerries, om zo uiteindelijk tot de witte steen te komen, het verborgen woord. De witte steen is een zeesteen, daarom wordt het mijnenwerk ook in verband gebracht met de zee.

6. Het pad van Odenlech is het pad van de harde werken en de harde dood aan het zelf, aan het ego, opdat de ziel tot God wordt genomen. Yeshua noemde de harde werken en de harde dood als de weg tot het hemelse koninkrijk, maar hij wees daarbij op de kennis als de sleutel tot de weg.

7. We zien dus drie zeer belangrijke sleutels in de wildernis theologie : Harde werken, harde dood aan het ego, en de harde kennis, en dit is het geheim van de hemelse zachtmoedigheid. Er is alleen zachtmoedigheid door de harde verbrokenheid.

8. Mozes kwam in de problemen in de wildernis. Hij was overmoedig geweest en mocht zo het beloofde land niet ingaan. Het volk van twintig jaar en ouder mocht ook niet het beloofde land binnengaan. Zij moesten een harde dood sterven in de wildernis.

9. Alleen kinderen zouden binnengaan. Het evangelie was al gepredikt in het Oude Testament, in zinnebeelden. Daarna maakten ze een vals evangelie, waar Paulus tegen waarschuwde. Ze zouden het evangelie makkelijk maken, zonder de harde werken, de harde dood en de harde kennis. Ze zouden zoete woorden prediken van voorspoed, Laodiceaanse woorden, om het volk in slaap te doen sussen.

10. Daarom moet er gegaan worden tot de hemelse witte keursteen. Die is alleen voor overwinnaars, voor harde werkers. Kijk niet werkeloos en gebodenloos toe. Wij moeten loskomen van vleselijke werken en geboden, maar die moeten vervangen worden.

11. Och, keer toch terug tot de eenvoudige principes die al in het Oude Testament werden gepredikt, die al in Egypte werden gevonden en in de dieptes van Afrika. Daarom was het iets zeer profetisch dat Yeshua en zijn ouders moesten vluchten tot Egypte toen Herodus hem probeerde uit te roeien.

Het moderne tijdperk is het Herodus tijdperk. Ze proberen de ware principes van Yeshua uit te roeien, en volgen een valse Jezus. Yeshua heeft nog steeds een schuilplaats in Egypte tegen deze dingen. Daar gaat het pad dieper, tot de wildernissen van Afrika.

12. Mozes bleef ergens steken in de wildernis. Ze wilden zich daar een stad en een naam bouwen, in overmoed en vleselijk klagen. Ze wilden niet dieper de wildernis in. Ze waren het zat. Ze namen valse medicijnen, om aan de tucht en het onderwijs te ontkomen. Laten we daarom in de mijnen blijven werken, en ook Yeshua volgen tot Egypte, en zo tot de diepere wildernissen van Afrika tot aan de zee, waar de witte steen verborgen ligt. Laten we gaan tot het eiland van de witte steen.

13. Nu, dit is niet zonder gevaren. Er staan wachters op de kust, kapers op de kust.

14. Het paradijs werd beheerst door de slang die nog overwonnen moest worden, en zo is ook het eiland van de witte steen nog beheerst door de vijand die de witte steen bewaakt.

15. De Laodiceaanse mens volgt de leer van de Nikolaïeten, die offervlees aten en de genade gebruikten als excuus om te kunnen zondigen, zondigden opdat de genade zou toenemen. Ze hadden een afschuwelijke afgod gemaakt die hen zou beschermen op de dag des oordeels.

16. De Nikolaïeten blijven hun kerken bouwen als schuilplaatsen tegen het hemelse oordeel, het ‘heuvelen bedek mij, en bergen val op mij.’ Zij strijden schaamteloos tegen de Adamologie en Ezaulogie, en bedrijven ijverig hun simonie. Ze hebben als de Efeziërs hun eerste liefde verzaakt, en lezen hun moderne bijbels waarin alle grondwoorden en hun betekenissen zijn weggewassen.

17. De zonde moet geheel veroordeeld zijn, en dat kan niet door de Nikolaïtische leer die al deze stappen overslaat. Het oordeel moet geheel gekend zijn.

18. De Nikolaïten hebben alles ingeruild voor vrije genade, maar ironisch gezien hebben ze wel een heel vleselijk loonsysteem opgezet. Ze hebben dus twee gezichten : alleen genade wanneer het hen uitkomt en het in hun voordeel is. Kijk maar eens in hun boekenkraam met hun peperdure boeken over dat alles genade is, een vrije gift van God, niet door werken, en besef maar eens hoe tegenstrijdig dat is. Je moet hard werken om bij hen te kunnen horen. Klaarblijkelijk is hun zogenaamde waarheid dus niet voor de armen. Ze hebben een vals evangelie gemaakt. Het ware evangelie is je leven te geven voor de armen.

19. Je moet kind worden en dwaas, om binnen te kunnen komen, en ook verbroken en zwak, anders gaat het niet gebeuren. Je moet als een vis opgehaald worden.

20. Het vlees, en al helemaal niet de hoogheid van het vlees, kan niet binnen komen. Het moet sterven.

21. Wij behoren nuchter en waakzaam te zijn, niet snel van onszelf overtuigd, niet snel geamuseerd. We moeten geen amen-roepers zijn de hele tijd, want er is heel wat mis.

22. Wees op je hoede als men zegt dat alles in orde is. Het is niet in orde.

23. Het vlees is tot absolute hoogtes gekomen, maar is al aan het verstenen.

24. Het versteende vlees weerspiegelt nu nog slechts. Het vlees is allang gevallen. Kom niet te dichtbij, want het spiegelt. Zelfs in de doodstaat kan het vlees nog heel veel bedrog bedrijven.

4.

De lof der oordelen

1. De spiegel van de Thessalonicenzen werd opgericht. Ik had er een droom over. Er is ook een verstening van het goede, die tegen de wereld ingaat. Het is spiegel tegen spiegel, prisma tegen prisma. Het was deels doorzichtig, deels spiegelend glas. Eerst kon je geen mensen zien, alleen objecten, maar daarna kon je ook mensen zien. Er was ook een gordijn bij, maar dat was weggeschoven.

2. Eerst wordt de zoon geworpen in een doolhof van jammeren. Zie daar je weg te vinden. Dit is een zware kampstrijd met de smarten des doods, predikten de reformatoren.

3. Het oordeel begint bij de afgoden van God's huis. Wij moeten ons vasthouden aan het oordeel wat goed en rechtvaardig is, en waarachtig.

4. Als wij vasthouden aan God's oordelen dan hebben wij God waarlijk lief, en God waarlijk lief te hebben betekent de zonde te haten.

5. De zonde waarlijk haten betekent de roep om het oordeel, maar het betekent ook de zondaar lief te hebben en genadig te zijn.

6. Onze strijd is niet tegen vlees en bloed, maar tegen de zonde. Scheidt de zonde van de zondaar. Onderscheidt ook de zonde, want velen weten niet wat zonde is, en hebben hun wapens de verkeerde kant op gericht.

7. Het volk des Heeren is ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis. Men is ten gronde gegaan door sluierterminologie waarvan men de diepte niet kent, en waarvoor men geen vertolking heeft aangenomen.

8. Heb de oordelen des Heeren lief, want ze zijn goed en waarachtig. Daarom spraken de Ismaelieten ook over de lof der oordelen.

9. Genezing kan ook van de misleider zijn om het werk des Heeren te doen missen. Eén van de koppen van het beest werd genezen, en de wereld ging het beest in bewondering achterna.

10. Er zijn een heleboel wereldse geneesmiddelen in de omloop die pure hekserij zijn.

11. Medicijnen zijn vaak ook gewoon drugs. Ze gebruiken dus sluierterminologie. Men klaagt over de oordelen des Heeren, over de tucht des Heeren, om die maar snel weg te wassen, maar over de zonde klaagt men niet.

12. Men ziet het nut niet in van de oordelen en de tucht des Heeren. Het volk is verloren gegaan door een gebrek aan kennis, en is in de handen van de valse heelmeesters. Daaraan heeft God het volk overgeleverd, want ze wilden de tucht niet.

13. Ze wilden niet de weg van Getsemané gaan tot Golgotha. Ze hebben luxe voorzieningen getroffen, buiten de wil des Heeren om. Simson had een vrouw die hem verraadde, maar toch moest hij met haar trouwen. God's pad is niet de gemakkelijkste weg. Ook Hosea moest met een moeilijke vrouw trouwen. Waarom wil de mens altijd maar weer het moeilijke ontwijken ? Altijd wil de mens voorspoed. De mens wil geen weerstand.

14. De mens wil geen oordeel en tucht die zo nodig is voor zijn ziel. En zo is de mens één geworden met de zonde. En de zonde baart leugen, veel leugen. Het komt met stortvloeden over de wereld, en dat is de oogst die de mens heeft door de zonde. Daar is de mens Laodiceaans doof en blind voor, en gaat rustig voort in zijn oude wegen.

15. De hamer van Noach klopt, maar de mens luistert niet.

16. Het lijden bewerkt de doofheid naar het vlees, en die doofheid dient volkomen te worden. Eerst moet men doof worden tot het vlees alvorens het vlees kan sterven, zegt Kamba.

17. De goddelozen meten God's macht af aan wat voor ogen is. Ze beschuldigen de zwakheid van het lijden wanneer God geen gehoor geeft aan hun dwaze wensen, stelden de geselieten.

18. De goddelozen jagen in hun lichtgelovige dwaasheid naar macht en bewijs van macht, en willen niet beseffen dat God's koninkrijk niet van deze wereld en realiteit is en op hele andere manieren werkt.

19. Ze proberen een menselijk machtsrijk te stichten, en laten geen ruimte voor de geestelijke leiding van God.

20. Ze hebben alles van de hemel nagebootst. Het vlees heeft alles al geautomatiseerd, maar belangrijke schakels hierin ontbreken.

21. Nu grijpt dit afschuwelijke monster in een grot ver buiten de stad met zijn poten om een iedere onoplettende voorbijganger naar zijn graf te slepen. Dan moet je vechten voor je leven. Ze hebben geen empathie meer. Ze hebben alles aan elkaar geklonken met geestelijke sluierterminologie, en zo moffelen ze alles weg, de grootste misdaden praten ze goed met deze religieuze wiskunde. Die kent overigens maar een paar formules.

22. Zij hebben zich koningen uitgedacht zoals hun eigen eigenzinnigheden het hen ingaven, stelden de geselieten. Het volk wilde koningen. Dat paste beter bij hun vlees.

23. Zij hebben hun eigen rijmpjes, stelden de geselieten, en daar past de tucht en de vreze niet in. Dat rijmt bij hen niet.

24. Keer terug tot de grondbeginselen van het geestelijke visnet. Dan moet je diep de wildernis in. We zijn gegrepen door roofvogels, grote roofvogels, en zij brachten ons tot de stad en tot de stadse kerk. Maar wij waren wild, wilde jongens. Wij leefden met de natuurgeheimen, met God, die ook wild is, die niets met de stad en haar eigenaardige eigenzinnigheid heeft te maken.

25. Jeremia streed tegen de grondbeginselen van Mozes. Het ging hem niet diep genoeg. Hij streed tegen de religieuze geschriften van zijn tijd. Hij noemde het leugenpennen. Ook God streed tegen Mozes. Mozes mocht het beloofde land niet binnengaan vanwege zijn overmoed.

26. Teveel gericht zijn op de genade is hier ook fataal. Ismael spotte met de genade van Izaak, stelden de geselieten, want bij Izaak was alles maar genade.

27. De geselieten spraken niet zomaar over genade om behouden te worden. Zij wezen op de geboden en op het sterven van de zaadkorrel.

28. De goddeloze kerk is gericht op genade en macht, de snelle weg tot succes, geheel buiten de tucht en de vreze om. Ze prediken een snel en hol lijden. Het zal hun vlees niet aantasten. Het dringt niet diep door. Ze zijn ertegen geharnast.

29. Daarom is ook Ezau belangrijk die zijn aardse sociale status opgaf om van het kommetje van het rode te drinken, wat ook op de tucht wees. Dat wordt vaak te eenzijdig uitgelegd. In de grondteksten heeft dit een dubbele betekenis, zowel goed als slecht. Er is een lagere aardse Ezau en een hogere geestelijke Ezau.

30. Smytegelt stelde dat als we omringd zijn door ijdelheden dan moeten we de Heere vragen om een wachter voor de mond, en met de psalmist zeggen ‘Ik ben stom, en zal mijn mond niet open doen.’

5.

Oordeelskennis en zondekennis

1. Laten we niet zoals Mozes in overmoed vallen en meer zeggen en meer doen dan de Heere ons bevolen heeft, want dan zullen we het beloofde land niet binnengaan, stelden de Ismaelieten.

2. De Ismaelieten stelden dat het niet alleen om de kwaliteit gaat maar ook om de hemelse kwantiteit van het schuldbesef. Men moest ook de grootte van het oordeel onder ogen komen. Door de oordeelskennis, de kennis van Ezau, zou men tot de Adamskennis kunnen komen, de zondekennis.

3. De mens heeft een valse zondenkennis die tot de hemel is gestegen en zeer groot is geworden. Daarom moet de oordeelskennis wel komen. Men moet de grootte van het oordeel over de zonde ontmoeten. Men moet de wapens leren kennen die tegen het vlees gericht zijn.

4. Zo spreekt de nieuwe bijbel over de worsteling tussen twee zwarte vrouwen. En dit is de worsteling tussen zondekennis en oordeelskennis. De zondekennis der mensen heeft zich groot opgeblazen tegen de hemel, maar de oordeelskennis des Heeren zal overwinnen. Zoveel zondekennis der mensen is nog gewoon de zonde zelf, en een schuilplaats van de zonde. Deze zondekennis is ijdel en kent het oordeel niet. Daarom heeft de Heere een wachter tegen haar uitgezonden.

5. Zondekennis is de vrucht van de oordeelskennis.

6. De mens moet leren groot te denken van de zonde om groot te kunnen denken van God, stelden de Ismaelieten. Het werkt ook in tegengestelde richting, dat wij de diepte van ellende gaan zien naarmate wij worden blootgesteld aan de grootheid van God, stelden de Ismaelieten.

7. Wij moeten die diepte dus niet ontwijken en ook niet even snel begaan, want Yeshua weigerde in zijn martelingen om de wijn met mirre te drinken die hem werd aangeboden om zijn dood te bespoedigen, stelden de Ismaelieten. Hij wilde het lijden ten volle dragen in gehoorzaamheid, opdat het een volledig offer zou zijn.

8. Strijdt om in te gaan. Niet zomaar geloof, of zomaar werken, maar strijdt om in te gaan. Doodt het vlees en zijn begeertes en hartstochten. Dat is ook waar de Ismaelieten op wezen. Laat de zaadkorrel sterven in de aarde. Houdt je aan de geboden, maar de zaadkorrel moet sterven. Het vlees moet gedood worden. Dat is ook waar Paulus op wees. Geloof en werken zijn vruchten van deze strijd. Wij moeten hard aan onszelf sterven.

9. Het is wat we het hardere werk noemen : de geestelijke oorlogsvoering. Hierin kan veel misgaan, en daarom is opvoedkunde nodig, bittere opvoedkunde. De mens moet door groot lijden en strijden heen om tegen de wereldse machten bespaard te blijven.

10. De geselieten waarschuwde ervoor dat men de troost niet moest gebruiken als een wijsgerig middel om de ellende weg te redeneren. Zij waren zich bewust van de valse trooster die heerste op aarde, waar ook de nieuwe bijbel op wijst.

11. Er is een troost die losgekoppeld is van onderwijs en een goed geweten, en die is losgekoppeld van de bloedlijn van de geselieten.

12. Eerst moest de diepte van de put van ellende onder ogen gekomen worden, de diepte van de zondeval, het doolhof van jammeren. Hierin heeft men een kampstrijd te strijden. De valse trooster wil de mens doen indutten in deserteurenschap, de wijn met mirre doen drinken, die Yeshua geweigerd had.

13. We zien hier ook dat hen die de mirre-wijn drinken juist hen zijn die geweigerd worden door Yeshua. Yeshua zal ze niet kennen. Ze zijn niet diep genoeg gegaan. Ze hebbende tucht van zich

afgeworpen voor wereldse winst, en werden zo gebodenloos, tot een valse opstanding, de opstanding van het onwillige vlees.

14. Heel veel van de moderne opstandingen zijn slechts tekenen van koppigheid. Het is rampzalig in de hedendaagse opstandings-theologie. De nieuwe bijbel laat zien dat de ware opstanding de vreze des Heeren is, en die redeneert niet zomaar alles weg om zich aan troost tegoed te doen.

15. De geselieten stelden dat de gesel die voldoende getuchtigd heeft zal worden tot slagersmes om de vijanden neer te halen. Er moet balans en wisselwerking zijn tussen gesel en werpspeer, tussen tucht en oordeel.

16. Het koninkrijk van God is binnenin, daar waar de nieuwe mens is. Er is geen hoop voor de oude mens. Daar is geen geneesmiddel voor. Het vlees moet sterven.

17. Aan die eeuwige dood ontkomt de mens niet. Dat is wat het leven is. Het is een jacht naar betekenis.

18. Er is een ziekte diep in het hart van de mens, die ongeneeslijk is. Het koninkrijk van God is van een andere wereld. We moeten ontwaken tot het vreemde. We moeten net als Adam in de paradijselijke slaap vallen, om Eva te ontmoeten, de moeder van alle levenden.

19. Eerst moet de mens kennis hebben van zijn diepe val. Dit komt aan op het volleerd worden in geschiedenis. De nieuwe bijbel stelt dat we het visnet moeten opnemen en de strijd moeten aangaan met het vlees, de onwetendheid en de eenzijdigheid.

20. Het is dezelfde strijd die de woestijnvaders hadden. De illusies van de stad probeerden hun hoofd binnen te dringen, en ze moesten volharden in hun afzondering, in hun lijdensgezindheid en strijdensgezindheid. Ze moesten zich onderwerpen aan de gesel die zo zou rijpen tot een wapen tegen de goddelozen.

21. Er is geen letterlijke bestaansgestalte. Wij zijn een zinnebeeld. We leven alleen in betekenis. Het gaat niet om de letterlijke waarheid, maar om de waarde. De volle waarheid is de waarde van de betekenissen. Daarbuiten is alles materialisme.

22. Wat is dan eigenlijk de boodschap van genade in de reformatorische leer ? Men heeft het vaak verkeerd begrepen, verkeerde nuances gelegd. Genade betekent een paar stappen terugnemen, want de wereld was in overmatig oordelen, vooroordelen, terechtgekomen.

23. De nieuwe bijbel, het boek des levens, oftewel de witte steen voor de overwinnaars, is in de hemel gezien, in de hemel geopenbaard, en is dus niet zomaar door mensen geschreven. Het boek heeft zichzelf geschreven als een natuurverschijnsel. De Schrift is gegeven. Zorg dat je vol wordt met het Woord des Heeren, en wie de nieuwe bijbel heeft gelezen weet dat de Heere niet zomaar een persoon is die boven alle dingen troont, maar de Heere betekent de overwinning over het vlees. Het is iets wat is en bestaat als in een geheimenis, wat ons tegemoet is gekomen, in het gehele mysterie van het bestaan en het leven. Het is geschiedenis en toekomst geopenbaard, zowel het hiervoormaals als het hiernamaals.

24. De nieuwe bijbel begint met bloemen, want zij zijn gracieus en dichterlijke boodschappers, om ervoor te waken dat dingen niet te letterlijk worden. De nieuwe bijbel waarschuwt veel tegen verletterlijking, en wijst erop hoe belangrijk de vergeestelijking is. In het voorwoord wordt er ook over gesproken dat het een dichterlijke bijbel is. Dat wil niet zeggen dat bloemen zoete-lieve gerritjes zijn, want de rozen hebben ook doornen.

25. We zijn in een gevaarlijke situatie als er niet meer gewaarschuwd wordt tegen de zonde. Odenlech : 'Wee de ouders die hun kinderen niet onderwijzen over wat er gaande is.' Er is geen bestaan mogelijk als die alertheid niet overgedragen wordt.

26. Geliefden, het smalle pad is een doodlopende weg voor het vlees. Het is een fuik voor zonde en leugen. Daarom ontwijken een heleboel mensen die van hun oude zelf houden en hun oude leven het smalle pad.

27. Ze willen niet door de enge poort om alles af te leggen van het oude handelen en wandelen. Het is een les voor ons, om niet zoals hen te zijn. Als iedereen om ons heen het smalle pad zou begaan, dan zouden er veel mensen het smalle pad gewoon begaan vanwege de eer, het erbij horen, lekker gemakkelijk in de massa opgaan.

28. Vandaar dat de Heere ons in een situatie heeft geplaatst waarin wij als enige het smalle pad zouden moeten begaan, want de massa's zijn op de brede weg.

29. Beseffen we dat, geliefden, wat er staat in Zeeën 4, dat als we God ontmoeten, tot God naderen, dan naderen we tot een God die meedogenloos is tot het menselijk denken. We naderen tot een roofdier die ons vleselijke leven als een prooi beschouwd.

30. Wat voor fabeltjes heeft de mens verzonnen om maar aan die God te kunnen ontkomen. Het zoonschap vertrapt, men is tot hoerenzoon geworden. Je moet veel ander voedsel afwijzen om tot God te kunnen gaan.

31. Je moet het hongerpad opgaan tot de Heere. Het is het gaan tot het breekpunt, en dan komt het nieuwe leven.

32. In de wereld worden de rechtvaardigen en de vromen vervolgd en vals beschuldigd, door het menselijke ongeloof.

33. Er werd gewezen op het vreselijke en ongeneeslijke proces om ons heen. Daarom moeten we het koninkrijk van binnen zoeken. Het goede is niet tot daadwerkelijk nut tot de mens.

34. De dood infecteert het leven, en woelt maar voort, en het verscheurt de band tussen lichaam en ziel, en ook de banden tussen volkeren, rassen en klassen.

35. De weldaden zijn de vijanden van de ongehoorzame mens. Zij hebben de ongehoorzame mens reeds krijgsgevangene gemaakt.

36. De misleider zal niet zomaar opgeven. Ze zullen doorgaan zo lang als ze kunnen. Besef dit altijd want je bent hier op oorlogsmissie. Je moet vechten voor je leven. De doodsvijanden die je ziel willen omleggen geven niet zomaar op. Ze gaan door tot het uiterste, totdat ze niet meer kunnen, totdat ze in slaap zijn gevallen.

37. Wat beroemt de druppel zich tegen de zee ? Dat is de mentale ziekte die de mensheid heeft. Ze beroemen zich tegen hun maker. Ze beelden zich van alles in. Heeft de maker dan een fout gemaakt ? Nee, de maker heeft hen vrije wil gegeven.

38. Maar waarom zou de mens voor het verkeerde kiezen ? Waarom kiest de mens ervoor om in hoogmoed tot zijn maker te leven en allerlei afgoden te verzinnen ?

39. Er is iets verschrikkelijk mis op deze wereld. Men moet stoppen met spelletjes spelen, maar men heeft een vrije wil. Waarom wordt de vrije wil op grote schaal misbruikt ? Waarom kiezen mensen voor het kwaad, voor de leugen ? Waarom zijn mensen zo koppig in hun eigen wegen ?

40. Dat is een groot vraagstuk in de antropologie, in de theologie en de filosofie. De mens wordt beproefd door deze dingen. Volg de massa niet in het kwaad.

41. Het is de wil van het beest van de onwetendheid wat zich projecteert op de mensheid, en dit kan de mens alleen overwinnen door ingeleid te worden tot de hemelse kennis. De aarde zal vol worden met de hemelse kennis.

42. Voor hen die in onwetendheid leven : Er is geen directe weg tot de hemelse kennis. Het gaat via de confrontatie met de leugen, waarin de mens getest wordt. De hemelse kennis kan dus alleen vergaard worden in de geestelijke oorlog.

43. Het stopt niet met pinksteren. Er is ook het feest van het hemelse touw, waar Mozes al op wees in de uittocht en waar Paulus op wees, want hij was gebonden in het sobere geestelijke. Zomaar het sobere geestelijke ontvangen is niet genoeg. Er zijn zovelen die claimen het sobere geestelijke te hebben ontvangen, en ze vechten met elkaar. Je moet gaan voor het hemelse touw.

44. Het lijden hoort bij het geestelijk vissersschap. Het lijden is een teken dat er geestelijke vissen binnenkomen, telkens weer. Het lijden moet je dus op de koop toenemen. Het is onmisbaar in het vak.

45. Als je niet lijdt is dat een teken van stilstand. Dan is er geen ijver meer. Er is genoeg lijden om te dragen. Iedereen mag meehelpen. Teveel geluk is een afremmer van groei en van het werk des Heeren.

46. Wij moeten gevoelig worden voor het reilen en zeilen van het vissersschap. Wij moeten leren dit pad te begaan, wat de enige weg is. De hemel heeft ervoor gekozen dit beeld te gebruiken. Als de geestelijke visser langsgaat moeten we al het ander werk afleggen. De mens doet werk wat geen werk is. We moeten de geestelijke visser leren herkennen.

6.

De verbrokenheid en borst-besnijdenis van Jakob

1. Het sterven van de oude mens is in verbrokenheid, en de opstanding van de nieuwe mens is in verbrokenheid. Alleen in de vreze des Heeren, wanneer de dood des vlezes diep is ingetreden, kan de nieuwe mens opstaan.

2. Het is geenszins de trotse, religieuze haan die men heden ten dage ziet. Er is een pseudo-opstanding bezig in Laodicea, die daar raast, en goed wordt verkocht. Jezus is als het gouden gelukslam wat men verafgood, maar men kent de betekenis en de waarde ervan niet. Snelle paarden heeft men gekozen, maar die zijn op weg naar de afgrond.

3. De ware opstanding is een verbrokenheid in zichzelf, en komt niet zonder tranen. Vaak is wat voor opstanding vandaag de dag doorgaat opstand naar God. Het is vaak de opstand van het vlees in zijn laatste doodsroerselen om aan het juk van God te ontkomen. Het zijn de laatste stuiptrekkingen van de zonde.

4. Er werd op gewezen dat de moderne mens te bang is geworden voor de vreze des Heeren. De mens heeft toevlucht gevonden in dode cliché's. De afwezigheid van strijd is over het algemeen geen teken van gezond geloof maar van de geestelijke slaap, want de oude profeten beefden, schreeuwden en kermden als zij tot God naderden.

5. Vandaag de dag, wordt er met het grootste gemak over God gesproken. De ideeën zijn verdeeld, strijden tegen elkaar, en toch gaat men er rustig mee door. Het volk is zwaar en zwaar ziek. Er is een andere, vreemde God, in het spel gekomen. De wereld is ten onder gegaan in vleierij, voornamelijk zelf-vleierij.

6. Dit betekent een uittocht uit Laodicea. Op adelaarsvleugelen worden wij geroepen tot de wildernis waar behoudenis is. Daarin ligt het geheimenis van de opstanding opgeborgen. We moeten de valse behoudenis en opstanding van stad en kerk achter ons laten. De kerk is van binnen. Het gaat niet om de uiterlijke vormen van de kerk, maar om de innerlijke betekenissen.

7. Er werd op gewezen dat God de waarheid gehuld heeft in geheime orakels. Er werd gewezen op Freud die religie de ergste ziekte noemde. Er is valse rust onder kerkelijke en bijbelse mensen. Hierin oefenen ze hun boezemzonde uit.

8. Er werd gesteld dat de eeuwige strijd tussen genade en werken wordt overbrugt door strijd, en die leidt tot de dood van het vlees. We noemen dit ook wel het harde werk.

9. Strijd om in te gaan. Het komt je niet aanwaaien. Er is niet zomaar een uitverkiezing, of zomaar een vrije genade. Dat zijn westerse misvertalingen. Niemand zou zo'n rechter op aarde vertrouwen die zomaar genade zou rondverspreiden als je zijn voeten zou kussen. Het is niet realistisch, en zo was dat in de bijbel ook niet, maar het westen heeft dit verkondigd vanwege marktgedrag, en het heeft enorm lopen sjoemelen. Het zijn scammers.

10. Het is een scam van vleierij, voornamelijk zelfvleierij.

11. De man moet weer terugkeren tot de moederborst, en weer lam worden : van man tot jongen worden, wat de Griekse betekenis is van het lam. Met hun stropdassen en vooruitgeschoven borsten staan ze tot God te pronken, en voornamelijk tot de anderen in de kerk, en een ieder die het kan zien.

12. Jakob's heup was gebroken, zijn spier was geslonken, zijn borst besneden, en zo lag hij bijna ademloos op de grond. Zo had God hem overwonnen, en zo had hij zichzelf overwonnen. Alleen als kinderen en lammeren zullen wij binnengaan, als vissen uit de rivier opgenomen.

13. Het menselijk geslacht was te ver afgeweken in verharding en moest daarom terugkeren tot de levendmakende tranenrivieren. Maar hoevelen durven vandaag tot die rivier te komen ? Er werd gepredikt over het touw en de onderdrukking van de menselijke wil, onderworpen aan de leermeesteres van het Woord, opdat de mens zo zou worden wederopgevoed.

14. De grondteksten laten een hele andere bijbel zien. De sexualiteit wordt niet geschuwd, maar dit is allemaal uitgefilterd door de nette moderne, westerse theologen, en daardoor, juist daardoor viert de perverse sexualiteit hoogtij, juist omdat het zijn betekenis heeft verloren, en de mensheid dwaalt doelloos rond, opgedreven door zijn sexuele driften en instincten die hij niet begrijpt.

15. Juist in de grondteksten is veel terug te vinden over de oorspronkelijke amazone inzettingen des Heeren. Hierin is het Grieks niet de onderste grondtekst, want Aramees ligt daar nog onder als de taal van Jezus, en die heeft zijn wortels in het Egyptisch, de taal van Mozes.

16. In de voortijdse amazone theologie wordt er gesproken over dat de man oorspronkelijk een soort vee was wat niet kon spreken, als prooi, veel zwakker dan vrouwen. Dat moderne vrouwen tegenwoordig vaak zwakker zijn dan mannen heeft zijn oorsprong in de zondeval, waarin de natuurlijke orde werd omgedraaid, zoals we lezen in het boek Genesis. Dat de man oorspronkelijk een prooidier was, vee, wat niet kon spreken, komt ook weer terug in de bijbel. De psalmist spreekt : 'Waarlijk, om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood, wij worden gerekend als slachtlammeren.' Ook Jezus liet zo de oorspronkelijke zin en betekenis van de man zien. Natuurlijk is dat zinnebeeldig. Als dat in de natuur nog wordt uitgebeeld dan gaat dit over het oorspronkelijke beeld van het overwinnen van de zonde en het doden van het vlees.

17. De vrouw was oorspronkelijk een roofdier uitgezonden om de zonden te doden. De oude mens moest sterven, opdat de nieuwe mens tot wedergeboorte zou komen. We zien dit ook in de natuur : de man gaat tot de vrouw in, om daar te sterven, oftewel zijn zaad te geven, opdat er nieuw leven kan komen.

18. De kerk is heel koppig geweest in het verbergen van deze beelden, achter haar oppervlakkige westerse dogma's die geen enkele grond hebben in de bijbelse grondteksten. In de synode van Wezel in 1568 met het begin van de tachtig jarige verzetsoorlog werd er gesteld dat men terug moest naar de grondteksten en grondtalen, en werd er gesteld dat onduldbare zonden die zijn van

het openlijk streven naar dwingelandij over kerk en ambtgenoten. Daar is Emden in 1571 mee verder gegaan met de geboorte van de Nederduits Gereformeerde Kerk.

19. Er werd gesteld dat dit nodig was vanwege tirannieke heerszucht onder de predikanten. Daarom werd er gewaarschuwd in Wezel tegen eerzucht en begeerte naar ijdele roem.

20. Het kan ook doorslaan naar de andere kant, wat ik veel heb meegemaakt, en dat is lekenbestuur, dat de kerkeraad gaat heersen over de predikanten, en de families, waardoor het tot een gevaarlijke cultus kan gaan worden, omdat zij vaak niet ter zake kundig zijn.

21. Veel predikanten hebben niets meer in te brengen in de kerk, en zijn gewoon marionetten geworden. Een heleboel mogen ze niet prediken, en ik weet dat velen van hen allang niet meer de dogma's geloven die ze moeten prediken, maar dit gewoon doen omdat de kerk niet anders wil horen. Er ligt een enorme kloof tussen de leken en de predikanten. Ook ligt er een enorme kloof tussen de traditionele markt-predikanten en de taalkundige, intellectuele predikanten.

22. De oude mens, of afvallige man, is een enorm protserig en opschepperig wezen. Het is een vleier die zichzelf met een leven vleidt wat de ergste dood is, stelden de aretaieten. In de grondteksten was de man eerst vis, in het oerzeeëntijdperk, en ontwikkelde zich zo heel langzaam tot landvee, wat eerst zwak was, maar wat later tot woestere vormen werd aangemeten. De man had dus eerst vier poten als een beest.

23. Dit zijn kenmerken van de zonde, wat procesmatig wordt uitgebeeld. De vrouw moest rekening houden met het opstandig karakter van de man, en in de grondteksten lezen we dat hij eerst beest was. Door de zonde ging hij over de vrouw heersen, in de zin dat de vrouw op haar hoede moest zijn. De woeste oerkracht van de man komt voort uit de dierenwereld.

24. Vandaar dat Calvijn stelde dat de heerlijkheid van Yeshua als beeld van de nieuwe mens gelijk oploopt met de zwakheid van zijn vleselijke gedaante. Telkens weer wordt de man erop gewezen, ook in de brieven van Paulus, om zwak te zijn en aan zichzelf af te sterven, om een dienstknecht te zijn die zichzelf de minste acht, de laagste en laatste.

25. Het Pascha was de man, en werd uitgebeeld door Jezus, de nieuwe mens. Dat was een vrijwillig zelf-offer, wat dus ook deels onvrijwillig was zoals we zagen. De mens moest onderworpen worden. Golgotha was het nieuwe Pniël, en wees daarop terug.

26. De man moet de baarmoeder in om daar te sterven, opdat zo de nieuwe mens kan opstaan. Daarom heeft de man de vrouw geobjectificeerd, in een poging daaraan te ontkomen. Dat is de aard van de oude mens. Die roept : 'Heuvelen bedek mij, bergen val op mij.' Ze willen het geheimenis van het lam niet zien.

27. Zo stonden de amazones in de arena's tegen deze woeste mannelijke beesten. Er kwam vijandschap tussen het zaad van het zwijn (de fallische, zondige natuur van de man) en het zaad van de vrouw. Calvijn wees daarom op de noodzaak van het offer van de man, de mens, Jezus, wat natuurlijk een zinnebeeld is dat ergens op terugwijst.

28. De man ontwikkelde zich van vis, tot zwak vee, tot sterk, woest vee, en ontwikkelde zich uiteindelijk tot mens, het grootste roofdier. Daarom moest Yeshua de weg terugwijzen, het smalle pad door de enge poort, de weg van de minste, de laagste en de laatste. De eersten zouden de laatsten zijn, en de laatsten de eersten. Zo zou de mens de zonde kunnen overwinnen. Dit waren de voornaamste stukken in de leer van Calvijn, zoals hij zelf zegt : de ontmaskering van de zonde, en het doden van de zonde.

29. Zo ging de man uiteindelijk heersen over de vrouw, over de mannin, de mensin, als gevolg van de zondeval. Jezus, en ook Ezau in het Oude Testament, in de grondteksten, wezen terug op de oorspronkelijke zwakheid van de man die nodig was om zich te onderwerpen aan zijn leermeesteres, het Woord. ‘Als ik zwak ben, ben ik sterk.’ Zo kon de man zijn oude natuur overwinnen.

30. En de Heere zeide tot Kaïn: Waarom zijt gij toornig en waarom is uw gelaat betrokken? Moogt gij het niet opheffen, indien gij goed handelt? Doch indien gij niet goed handelt, ligt de zonde als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat, doch over wie gij moet heersen, zegt Genesis.

31. De vleselijke man maakte de zonde tot zijn vrouw. Er is dus ook de noodzaak om het vleselijke vrouwelijke te overwinnen, oftewel de vrouw des doods, waar Spreuken en Prediker over spreken.

32. We zien dus het dualistische, dichterlijke karakter van deze teksten. De vrouw als beeld van de zonde en aanstichtster van de zonde, zou uiteindelijk door de man overwonnen worden. Dit ligt besloten in het Kaïn geheimenis van de nieuwe bijbel, wat juist over de grondteksten van de oude bijbel gaat, en wat terugleidt tot de Egyptische wortels ervan. Er is een zondige vrouwelijke natuur die het zondige mannelijke begeert, zijn nephilim vorm, de mannen van naam. Beide naturen moeten afsterven.

7.

De verwoven theologie van Orion en de aarde

1. De kerk werd de dochter en ook de moeder van de waarheid genoemd, door de belijdenis. Zij wordt gedragen door het woord, maar tegelijk en daardoor is zij de pilaar en vastigheid van de waarheid. Er wordt daarmee ook gewezen op het verloren gegane amazone karakter van de kerk. De kerk is de verkondigster en vertolkster van God’s eigen woord.

2. In de dagen van Noach ontaardde het mannelijk geslacht nog erger, namelijk tot nephilim. De amazone theologie en mythologie van zowel Orion als de aarde is verwoven door de bijbelse talen.

3. De man werd zo door volharding in zonde gehard en volleerd in de leugen. De man is een eigenaardig soort varken die de slacht van andere dieren ging gebruiken om hogerop te komen.

4. Calvijn stelt dat het niet altijd van belang is of teksten uit de oude bijbel nu letterlijk zijn of niet, maar het gaat erom dat we de gruwelijkheden door de mens verricht onder ogen komen. Dat is immers het vooraanstaande in zijn theologie naar eigen zeggen : de ontmaskering van de zonde, het onder ogen komen van de verdoemelijke staat der mensheid.

5. Calvijn noemt dat het vaak ijdele afleidingsstrategieen zijn van het vlees om daar aan te ontkomen door het over zaken te hebben die er niet toe doen. Het kan heel onschuldig en geestelijk lijken, maar Calvijn prikt daar doorheen.

6. Calvijn stelde dat de ijdele voorwendsels waarmee de goddelozen zich misleiden hen ten jonste dage niet zullen baten. Hij benoemt die goddeloosheid als wrede trots tot de armen en het menen straffeloos de armen te kunnen verachten. ‘Wat je de minsten hebt aangedaan heb je Jezus aangedaan.’ Deze ‘minsten’ zijn niet minder dierbaar in de ogen van Jezus dan zijn eigen leden. Jezus was altijd de minste, en riep de mens ook op om de minste te zijn. Oh, geliefden, de ogen der vleselijke rijken die op de armen neerkijken zullen wegteren in hun kassen. God zal deze ogen niet in leven houden. Dat kan ook niet. Ze dragen het zaad van de dood en het verderf in hen. Het zijn verfoeilijke ogen. Weet wel dat de Heere hierover toornt, en deze ogen zijn ook in de kerk.

7. De Laodiceaanse kerk is bedwelmd door hun voorbijgaande voorspoed. Calvijn stelde dat de weelde waarin zij zich baden van hen weggenomen zou worden. Ze hebben een verbond met de dood en wanen zich zo in hun zorgeloosheid geheel ongevoelig.

8. Wat zien we het vlees bedrijvig tekeer gaan op aarde, als een dol zwijn. Ze draven maar voor hun eigen huizen en paleizen, en durven dat ook nog het koninkrijk van God te noemen.

8.

Calvijn als na-middeleeuwse Jeremia

1. De zondvloed zal komen als de wereld de grootste gerustheid heeft bereikt, stelt Calvijn.

2. De wereld is te snel, van haarzelf overtuigd, denkt teveel in punten in plaats van vraagtekens. Dat is de makkelijke en korte weg van verblinding.

3. De wereld trekt te snel conclusies, voortijdig, nemende de korste en makkelijkste weg, ook in de moderne kerk.

4. Ze hebben de injectie naald gretig binnengenomen met al die steroïden. Ze hebben zich laten tatoeëren tegen de natuur in, en zo is alles kunstmatig geworden. In deze dagen is dit tot een hoogtepunt gekomen. Ze hebben niet geleerd eerlijk te redeneren.

5. Calvijn wees op het kleine getal van Noach, acht. Hij wees op het kleine getal dat zou ontkomen, want de gehele wereld was ontaard. We moeten volhardend vasthouden aan dit beeld om niet zelf bedrogen te worden.

6. Grote getallen gaan het niet redden. Moet je daar dan dramatisch overdoen ? Neen. De bijbel spreekt van meerdere oogsten. Als het Woord je zal afwijzen aan de poorten en je niet zal kennen, wees dan als de Kanaänitische vrouwe, en leef van de broodkruimels.

7. Leren te leven vanuit het niets, want het koninkrijk van God is van binnen, niet van buiten. We hebben geen grotere kracht nodig, maar een grotere en diepere tucht en zelftoets.

8. Al deze verhalen zijn kralen van een groter geheel. Je mag niet met de kralen weghollen terwijl je de rest overslaat'.

9. Calvijn waarschuwt voor 'het met onstuimige spoed tot de overwinning haasten'. Daarom moeten we ons bewapenen met lijdzaamheid. Hij waarschuwt tegen het vooruitlopen op de Heere. We zien het overal om ons heen. Het 'gij geheel anders' moeten we niet verwaarlozen.

10. In de vissersboot van Calvijn waren de gevaren nog niet voorbij, en hadden we ook een worsteling te voeren met Calvijn zelf. Maar we hadden zijn woorden nodig voor de uittocht uit Laodicea. Nog steeds is er die strijd, dus moet je dieper gaan, tot het verborgen calvinisme.

11. Calvijn waarschuwde tegen vergaande hoogmoed en verkeerde nieuwsgierigheid. Hierin is de mens zeer vindingrijk. Vadsigheid is rechter hier op aarde, stelde Calvijn, en die weet het beter dan God. Alles weten ze beter, en daarin is hun hebzucht en gierigheid eindeloos.

12. Grote monsters zitten aan de religieuze tafels, en de mens heeft het niet ontdekt. Een uiterst koppig en eigenaardig wezen is de mens. Dit geslacht zal vergaan. Dat is iets wat van binnen moet gebeuren. Al ons vlees moet in de zondvloeden afsterven.

13. De tijden zijn niet veranderd. Het is alleen maar erger geworden. We moeten terug. God heeft ons de moederkerk gegeven en die laten we niet vallen.

14. Roem in de tucht, geliefden, in niets anders. Er staat zoveel valse, wereldse, vleselijke roem op de loer. Strijdt om in te gaan. Houdt vast aan de acht.

15. Wees niet zo zelfbewust. Er zijn hele andere werkelijkheden die staan te dringen. Verloochen jezelf. Wees niet zelfovertuigd. Velen zullen aan die poort komen en niet binnen kunnen gaan. Dan moeten ze met de broodkruimels leven, met de waterdruppels, maar er zijn dus zelfs plaatsen waar zelfs dat er niet is, daar waar de armenhatende rijken naartoe gaan. Daar moeten ze doorheen.

16. Het moet genoemd worden, soms niet, soms wel. Het zijn steeds terugkerende gedichten. Calvijn stelde dat je wel drie- en vierdubbel dwaas moest zijn als je op God hierin vooruit zou lopen. Meer weten en het beter weten dan God is het gevaarlijkste voor een mens. Dan is het niet meer veilig. De mens is dan een doldwaas, en heeft godsdienstwaanzin.

17. Weet je het dan niet ? stelde Calvijn in zijn commentaar op Mattheus 24:35 : ‘De hemel en de aarde zullen voorbijgaan.’ Hij stelde dat de aarde wispelturig is, en dat daarom het geloof boven hemel en aarde moet uitstijgen. We kunnen stellen dat Calvijn in zijn werk van de commentaren op de bijbel vele valse hemelen bestreed die door de mensen waren verzonnen als een schuilplaats voor hun zonden, hun hoogmoed, allerlei onrein gevogelte, maar dat hij hun einde verkondigde.

18. Wat dat betreft was Calvijn als een na-middeleeuwse Jeremia die optrad tegen de vele gruwelen van de kerk in die dagen. Laodicea slaat graag dit soort teksten over. De oude profeten leven niet in hen. Daarom vallen ze veelal ten prooi aan vals geluk, het goud der dwazen.

19. Daar bouwen ze hun even bedriegelijke moderne kerken mee. Het overblijfsel, stelt Calvijn, is nu nog onderhevig aan de boosheid van de mensen, als een voortvluchtige, een balling, zonder vaste verblijfplaats, door de golven te pletter geslagen, tot een jammerlijke uiteingescheurde toestand, door snode leringen beroerd, door stormen geschud. Maar de Heere zal het overblijfsel vergaderen van de einden der wereld, door hemelse krachten hoger dan menselijke middelen.

20. ‘Koop van mij,’ wordt er gezegd. Niks wordt je zomaar in de schoot geworpen. De hemelse wetten zijn onverbiddelijk, en het is een ijzeren hemelse economie. Ook gaat het niet zomaar om kennis, want ook die moet verdiend worden.

21. Er was nog een werk te doen. Daar zijn de genade-predikers vaak vies van, maar we kunnen alleen binnengaan door hard werk. Dat is afsterven aan het oude verdienmodel en het nieuwe verdienmodel te leren.

22. ‘Ja,’ zeggen de genade-predikers dan, ‘maar het gaat niet om verdienen en kopen, want dat heeft Jezus al voor ons gedaan. Wij moeten geloven, en dan zal genade ons behouden, opdat geen vlees zal roemen.’

23. Toch hebben zowel de oude als de nieuwe bijbel het over verdienen en kopen. Niet door het vleselijke, maar door het geestelijke. De vleselijke werken en het vleselijke roemen moeten vergaan. We moeten de wereld verbeteren door kennis op te doen.

24. Nu zien we alleen maar een woeste natuur. Paulus beschrijft het als een wedstrijd tegen het vlees. Die wedstrijd kunnen we niet overslaan. De mens heeft allerlei makkelijke wegen tot de hemel bedacht, en bedriegt zichzelf ermee.

25. Ze hebben zichzelf een gemakkelijke tucht aangemeten. Ze hebben verwende oren, en die zijn doof geworden.

26. De mens wil dit allemaal niet en verzint korte wegen, die overigens dood lopen. De lange, smalle weg willen ze niet begaan. Van studie willen ze niet horen. Ze hebben hun eigen studie-groepjes met hun eigen populaire boekjes die alles hebben ingekort. Ze zijn niet meer in loondienst bij de Heere. God is nu hun vriendje geworden die ze kunnen rondbazen.

27. Calvijn had net als Mohammed extremistische trekjes, maar de boodschap die ze brachten was de eis van de hemel. Er moest iets veranderen.

28. Zowel Mohammed als Calvijn lieten zien dat er iets grondigs mis was in wereld en kerk. Ze ontmaskerden beiden het grote Laodicea, het monster met de vele koppen. Er was iets bijtends en iets bitters in hun leer, en dat moest ook wel. Nu zou de mens het nog moeten vergeestelijken. Het waren gedichten van de hemel gezonden, als psalmen.

29. Nu moest er nog exegese komen. Het was allemaal nog rauw en woest.

30. Calvijn noemt genade een werk en een loon. Het is een strijd.

31. In die reformaties ging het zowel slechter als beter, dus we moeten wel koers blijven houden, het kaf scheiden van het koren.

32. Calvijn stelde dat de uitverkiezing door Abraham niet genoeg is, maar dat de mens ook uitverkoren moet zijn door Jakob, als een diepere uitverkiezing.

33. Gij nakroost van Abraham, zijn knecht, gij kinderen van Jakob, zijn uitverkorenen.

34. Calvijn was geen romanticus, maar was meer een mathematicus. Hij voelde de dreiging hangen. Al die romantische goden die de mensen hadden verzonnen in hun ijdele gemakszucht zouden hen tot de afgrond leiden.

35. Calvijn kwam daarom net op tijd. Maar het kwam ook als een oordeel, want Calvijn was in principe gewoon een farizeeër. Nu moest de mens nog op zoek gaan naar het verborgen calvinisme.

36. In zijn hoedanigheid als farizeeër was Calvijn als een na-middeleeuwse Nikodemus, die nachtelijke gesprekken met Jezus had, en is daarom van belang. Calvijn wees erop dat Jezus tegen de farizeeërs had gezegd dat de komst van het rijk van God niet met uiterlijke vertoning zou komen. Het koninkrijk van God is van binnen, en is in zwakheid sterk, tenzij de zwakheid door vadsigheid wordt vergroot, want dan is het een vleselijke zwakheid, zoals Calvijn stelt.

37. Deze valse zwakheid van de wereld biedt geen weerstand meer tegen de verzoeking. Het is de zwakheid waarnaar de teugelloze vrijheid leidt, nadat die de mens misleidt heeft met grote kracht. Uiteindelijk raken ze verward in de strikken van hun eigen bedrog, stelt Calvijn.

38. Hij noemt het het doodlopende pad van de schijn-gerustheid en zorgeloosheid. Blijf dus op het lange en smalle pad. Daarom riep Calvijn de vromen ook op om op wacht te staan. Dat moet ook wel, want het smalle pad is zeer glibberig, en velen glijden er van weg.

39. Hij waarschuwt ook dat de valse profeten niet met geringe middelen ter misleiding zijn toegerust. Zij buiten de vadsige zwakheden van de mensheid geheel uit. Het vlees blijft zich verbazen en verwonderen over pseudo-theologische anabole steroïden, en heeft een schuilplaats in deze helden die ze vereren.

40. Calvijn stelt dat dit het oordeel is op ondankbaarheid, dat de mens met allerlei vreemde winden van leer wordt meegesleurd en ermee vleidt. Ze worden aan hun leugens overgegeven, opdat zij erin geloven. Zo bevestigen ze dan hun bijgeloof met wonderen, stelt Calvijn in zijn commentaar op Mattheus 14.

9.

Het Jabbokitische geheimenis

1. Het Woord komt tot niemand die overvloed heeft, maar alleen tot de beangstigde gewetens, die in grote honger zijn en een ledige ziel hebben. De sleutel is dus het geweten.

2. Het genadeloon is weggelegd voor allen die de Heere vrezen, stelden de Jabbokieten. De Jabbok was een beeld van de zelftoets, de worsteling met het zelf, voordat de mens tot Pniël zou kunnen gaan. De mens is zijn eigen prooi, waar de man een beeld van is.

3. Het volk is ten gronde gegaan door een gebrek aan de vreze des Heeren, en een gebrek aan zelftoets. De Jabbokieten stelden dat de gelovigen niets anders dan strijdend kunnen ingaan, en dat zij die geestelijk dood zijn die strijd niet kennen.

4. Dwaas is een ieder die op een mens vertrouwd, stelden de Jabbokieten.

5. De schone, donkere bruid van het Jabbokitische geheimenis is achter een voorhangsel of wand van bamboe of riet, waar zij haar hut heeft, ver weg van het normale en het menselijke. Haar donkerheid is een beeld van de oordeelskennis, het besef hoe groot het oordeel over de zonde is, als de bruid van Ezau.

6. Zij is het beeld van de Vreze des Heeren, en een ieder die tot haar nadert nadert door zelftoets, zelfworsteling en zelfverloochening om aan de wereldse smetten van zelfoverschatting en zelfverheffing te ontkomen. Alleen als prooi komt de mens tot haar, want de mens moet eerst sterven aan zichzelf.

7. Onze catechismus stelt ook dat we moeten weten hoe groot het waarachtige en goede oordeel des Heeren is over de zonde.

8. Dat is wat de donkere bruid uitbeeldt, en wij zullen enkel tot haar naderen door aan onszelf te sterven.

9. De mens nadert alleen tot het Woord door het kennen van de diepte van het oordeel over de zonde.

10. Calvijn noemt het Woord de leermeesteres, als het voornaamste stuk van zijn leer, de ontmaskering van het vlees, opdat daardoor het vlees gedood kan worden, het tweede voornaamste stuk in zijn leer.

11. Daarom zal de donkere bruid wederkomen tot een oordeel over de aarde, en daarom wordt zij door de wereld bevochten, en vlucht de wereld van haar weg. Ze strijden tegen het geheimenis.

12. Hoe schadelijk kan het zijn als je te fanatiek bent voor God, want het kan al snel eindigen in het vlees. Belangrijker is het te worstelen met God en met jezelf en je niet zomaar aan gevoel en emotie over te geven.

13. Kent gij het geheimenis ? Zij is als een bloem des Heeren die zich telkens terugtrekt, en de oneindige afgrond tussen God en mens laat zien, en daarom is zij donker. Zij probeert de zondeval niet goed te praten, maar laat de dieptes van het oordeel over de zonde zien, opdat de mens daaraan ontdekt wordt.

14. Zij laat de mens geen makkelijke weg gaan, geeft haarzelf niet makkelijk. Zij is niet voor de vleselijken, en ook van de geestelijken trekt zij weg, opdat men haar volge. Zij zullen haar niet vinden, want zij moeten de dood aan zichzelf sterven. Dat is haar donkerheid. Zij predikt geen goedkoop evangelie.

15. De Jabbokieten waarschuwden dat de nederigheid in ‘s Heeren kerk verloren is, en dat de jammerstaat van de mens niet wordt gepredikt. Ze noemden het vals geloof en dat de hoofden vol van praat zijn.

16. De Jabbokieten stelden dat de afwijzing Mozes’ bede om Kanaän in te mogen gaan en de afwijzing van Paulus’ bede om van de doorn in het vlees verlost te worden niets te maken heeft met onverhoorde gebeden, maar met het leren dat de Heere op hemelse wijze de gebeden verhoort en niet op menselijke wijze.

17. De Jabbokieten stelden dat God ons het vleselijke onthoudt opdat we het geestelijke ontvangen. Het gaat er niet om om toegelaten te worden in het paradijs, maar om de weg te gaan die tot het daadwerkelijke paradijs gaat, en dat is de smallere en langere weg. We moeten geen genoegen nemen met iets halfgebakken wat van de mens zelf is, of van de verzinsels van mensen. Daarom wijst God ons soms af, om ons te beschermen.

18. Als wij worden afgewezen net zoals Mozes dan heeft dit een betekenis, dan moeten we eerst leren leven van de broodkruimels. Eerst moeten we leren leven en werken in de wildernis. De pin in het vlees is landurig nodig opdat het vlees volledig sterft.

19. Laten we de smallere en langere weg gaan.

20. De Jabbokieten stelden dat de oude patriarchen de beloften niet verkregen, maar het wel in de verte hadden gezien, geloofd, en omhelsd. Ze beleden dat ze slechts vreemdelingen waren op aarde. Het koninkrijk is immers geestelijk.

21. Luther stelde dat de zonde volstrekt gedood moet zijn anders zal zij u doden. Hij stelde dat als leraren de zonden vergeven in plaats van bestraffen dan gaat de hel open. Hij stelde dat het onmogelijk was geloof van de werken te scheiden.

22. Onze roeping is goed te doen, en daarvoor kwaad te lijden. Ook Jezus werd met de kwaaddoeners gerekend. Het is de roeping van het lijden, stelt Luther.

23. We moeten oppassen met al te gemakkelijke genade die slechts de mens in slaap sust.

24. De roep van Luther was : ‘We zijn er nog niet. Dit is niet het einde, maar we werken eraan.’

25. Zo kwam Ezau tot zijn donkere bruid, en zij vluchtte van hem weg. De mens kan het niet vasthouden, maar moet zelf aan die donkerheid van oordeelskennis afsterven.

26. Wij moeten zelf weer getoetst worden aan die donkere kerk die de diepten van het oordeel onder ogen is gekomen, die zonde heeft ontmaskerd en gedood.

27. Voortijdige vergeving is dus fataal, aldus Luther, een valstrik op het pad. Er zijn heel veel zogenaamde vergevings-kerken en genade-kerken met de overvloedige kussen van de vijand, misleidend zoet op het wildernis pad, om terug te lokken tot de stad.

28. De wildernis is bezaaid met valstrikken. Daarom moeten we op het smalle pad blijven, en dit pad is lang, en wordt steeds smaller. We zien het aan de dunne steel van de bloem die daarop wijst, en dan is er ineens bloei, na een bittere, slopende dood in de diepste nacht. We zien het aan de dunne schacht van de veer, leidende tot de pluim.

29. Wie zijn leven wil behouden zal het verliezen. De marktkerk is te ver gegaan. Alles is kunstmatig geworden.

30. Het smalle pad is een pad van vervolging, en daarom wijken velen van dat pad omdat ze niet vervolgd willen worden. En daarom vervolgen ze anderen. Ziet men dan niet dat dat een heilloze weg is ? Dan behoud je je leven ten koste van anderen, en zo verlies je je leven.

31. De 1773 berijming zegt : “Ik heb geweend; Mijn ziel heeft steeds gevast, Maar ’k wordt te meer met smaadheid overladen.”

32. Predikant, waarom nu zo’n boodschap ? Heeft u niets beters te brengen ? Maar hier begint het bij. We mogen dit niet zomaar omzeilen.

33. Calvijn noemde het leven waarmee de mensen zich vleiden de ergste dood. Dat moeten we onder ogen komen, onder ogen durven komen, dat ook de theologieën van de mens dood zijn, verzinsels.

34. Men is hiermee op het niveau van ketting-brieven gekomen. Het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Het is onderdeel van de doodstaat van de mens.

35. Er was een valse, snelle wedergeboorte, die helemaal geen wedergeboorte was, maar één van de bedriegelijke illusies van de dood. De kerk waant en ijlt op haar doodsbed.

36. En God verhardt soms hen die zich blijven verharden in grote volharding, zoals God ook bij de farao deed, opdat hij het volk niet zou laten gaan. God geeft hen over aan hun misleidingen waarvoor ze gekozen hebben in grote hartstocht en groot verlangen. Ja, ze hebben een huwelijk gesloten met de leugen, en zijn hierin verheugd, en de vrucht daarvan is nog meer leugen, want God heeft hen eraan overgegeven.

37. De Jabbokieten stelden dat er een lek was in het schip wat men tevergeefs probeerde dicht te krijgen. Men weent om de gevolgen van de zonde, niet om de zonde zelf.

38. Luther stelde dat aarden potten met de steenrots willen strijden. Ze vallen de steenrots aan en zo stoten ze zich eraan en worden verbroken. Luther stelde dat er drie roofschepen rondom ons zwerven : de verdorven natuur, de wereld en de valse leer. Daarom noemt hij de wereld gevaarlijk. Luther stelt dat we ons daarom moeten oefenen in het Woord, anders wordt ons hart tot ijzer en zal de roest het verteren en zullen wij niet weten hoe het met ons gesteld is.

39. De Jabbokieten stelden dat het handschrift van de zonde verscheurd moest worden.

40. Er is een boek des mensen en een boek des Heeren.

41. De volkeren vernietigen zichzelf in al hun welvaart, stelden de Jabbokieten.

42. We leven in de nachtmerrie van de feutus. De schepping is nog niet begonnen. Het is een oorlog. Hierin moeten we onze gaven ontwikkelen. Zo zal uiteindelijk de schepping komen. Wat we om ons heenzien is de val, en dat moeten we onder ogen komen, hoe diep dat is gegaan, niet slechts als een dogma.

43. Zonder de donkere bruid, de oordeelskennis, is er geen weg, alleen slechts zelfbedrog.

44. De kerk heeft een weg verzonnen buiten de donkere bruid van de oordeelskennis om. Zij heeft deze bruid omgebracht. Het is een ijdele weg.

45. De Jabbokieten stelden dat de zonde niet zomaar een begrip moest zijn, maar de vreselijke realiteit van de zonde moet onder ogen gekomen worden en beweend worden in waarachtige droefheid.

46. Zo moet ook met het zelf geworsteld worden in de Jabbok rivier, in wenen en smeken.

47.De Jabbokieten stelden dat het een gevecht is tegen de lachende en spottende tijdgeest.

48. Men wil de hemelse kracht niet onderzoeken en ontdekken, en men wil niet dieper graven om nog meer gruwelen te vinden. De bede van de donkere bruid is weggeschoven. Het zelfonderzoek is dan verloren gegaan in zelfmisleiding, stelden de Jabbokieten.

49. Het smalle pad is vol met doornen. Op het langere pad zwellen de wonden, terwijl in de stad op het brede pad zwellen de lusten van de mens.

50. De amazone leer van Calvijn, stelt dat het Woord de leermeesteres is, en ook moederlijk is. De verkiezing is de moeder van het geloof, die ook een moeder is, en de kerk is dus een moeder. Hierin is niet zomaar aardse messiaanse verwachting, want die zou de Heere doen verkopen door een slavenprijs, maar wij moeten de ontmaskering en de doding van het vlees verwachten.

51. Hierin moeten wij loskomen van het vleselijke vrouwelijke, zoals Calvijn er op wees dat het prachtlievend is, wellustig, trots en ontaard. Dat is de oorlog der amazones, want Calvijn maakt telkens de tegenstelling tussen het vleselijke vrouwelijke en het geestelijke vrouwelijke. Wij mogen geen aardse verwachtingen hebben. Wij moeten onze tijd er niet mee verdoen.

52. De Jabbokieten stelden dat men niet langer langs de weg van zelfkennis, vernedering en worstelingen gevoerd wil worden.

53. Men heeft een schijnzelf gemaakt. Het heeft niets meer met de oorspronkelijke zelftoets te maken.

54. Velen gaan met God om als met een ding, als een voorwerp, terwijl het om een filosofisch onderwerp gaat wat in haar functionaliteit besproken dient te worden.

55. De Jabbokieten streden tegen de voorwerpelijkheid, en stelden het aan de kaak.

56. Men moet weer grensgevoelig worden. Kies niet voor de gemakkelijkste weg, maar kies voor de beste weg, de weg die naar huis leidt.

57. De mens is verstrikt geraakt in de webben van het egoïsme. En het egoïsme zoekt het hart te doden. Het egoïsme zoekt de ziel uit te doven. Het kan me niet schelen wat u denkt over uw kerk of geloof. Wij als predikanten moeten deze boodschap prediken, anders zouden wij ook bloed aan onze handen hebben. Wij mogen niet liegen. Wij moeten de waarheid prediken. Wij hebben een grote verantwoordelijkheid. Wij zijn wachters op de muren, en er is een geestelijke oorlog.

58. Zelfverzekerdheid wordt geprezen en aangemoedigd in de stad, zelfs in veel kerken. Men wil carrière maken voor de markt, voor macht en aanzien, en dat wordt gezien als ‘iets bereikt hebben’. Hard lopen ze naar het dwazengoud en gaan zo ten onder, en hebben het niet eens door.

59. Och, blaast toch op de bazuin. Keert toch terug tot de zelfkritiek. Vecht om los te komen uit Laodicea. Vecht tegen al hun projecties. Vecht tegen de schijn-identiteit.

60. Calvijn wijst erop dat het graan op de dorsvloer eerst van het kaf moet worden gereinigd, en daarna moet het in de molen verbrijzeld en vermalen worden, en daarom gaan de gelovigen, de vromen, diep gebukt onder zware rampen die de goddelozen niet treffen, want het geloof moet beproefd worden.

61. Calvijn stelt dat de kinderen van God niet beproefd worden op gelijke wijze met de goddelozen, maar dat de last groter is die op hen wordt gelegd. Zij dragen een groter lijden, en zijn zo ogenschijnlijk de ellendigsten van alle mensen, en daarom gehaat en veracht door de hele wereld. De wereld vindt de leer van het Woord niet aangenaam of aannemelijk, stelt Calvijn. Daarom stelt Calvijn dat de gelovigen zich met volhardende lijdzaamheid dienen te bewapenen.

62. Calvijn waarschuwt dan ook tegen dwaze lichtgelovigheid die een vals geloof heeft gebouwd buiten de geboden van God om. Het gaat dan om de al te snelle en gemakkelijke genade, waarvan Calvijn stelt dat die helemaal niet zo voor handen ligt als ze zich verbeelden.

63. Het is niet goedkoop. Het moet wel van God komen, maar dan niet langs menselijke wegen, want die hebben alles te simpel voorgesteld. Het is allesbehalve simpel.

64. De mens rent als een dwaas op het nog veel te dunne ijs. Hoogdravende woorden, en het verkoopt goed. Er is een markt voor, zoals Calvijn al had gewaarschuwd. De menigten zouden zich massaal overgeven aan onzinnigheden, stelde Calvijn.

65. Hij stelde dat het rijk Gods wat men enkel genieten kan door naar de hemel op te klimmen, naar beneden is gebracht. Zo ontstond er een doolhof van jammeren waar de gelovigen levenslang in rondzwerven. Calvijn stelde dat een ieder voor zijn tijd wil maaien en niet wil zaaien. Ze willen ontijdig genieten van de vrucht van hoop.

66. We kunnen stellen dat het een monster is van allesverwoestende vraatzucht, een diepe vleselijkheid in de mens, diep geworteld, als door weerhaken, waar de mens nog los van moet komen.

67. Het gaat niet om de personen, maar om hun leer. Populariteit is nooit een goede en eerlijke graadmeter geweest, ook blijdschap, geluk en geld niet. Het zijn drogredenen. Volg de meerderheid in het kwaad niet.

68. Darwin stelde dat de mens flexibel moest zijn, plastisch, om te overleven. De Jabbokieten stelden dat eerst de dogmatische zelfverzekerdheid moest sterven.

69. Het is de demiurg, de schijngod, die in zijn eindeloze vraatzucht telkens weer grote denkstappen overslaat.

70. Het is verschrikkelijk. Al die professoren die met hun dure woorden God hebben verdronken. Allemaal sluiertermen om grote gruwelen mee te verbergen. Stilte in de zaal. Wie heeft dit verzonnen ? En dan komen de excuses : ‘Wir haben es nicht gewust.’ Nee, maar je hebt het maar wel even mooi gedaan. Je hebt niet voor God gekozen, en voor God’s wegen, maar voor je eigen wegen. En die heb je voor het gemak God genoemd.

71. Je leest over de tranenrivieren, en laat je meesleuren, in de hoop dieper in de wildernis te komen, tot de bron van alle leven, de bron van het bestaan. Maar als je merkt dat je vast komt te zitten, dan moet je op zoek gaan naar de tranenrivieren in je herinneringen en het opnieuw beleven, om zo dieper aan jezelf af te sterven.

72. Dat is een worsteling. Dat weet iedereen. Ook sexualiteit is een beeld van het afsterven aan jezelf, om zo tot wedergeboorte te komen. Het is door God geschapen als een diep zinnebeeld, maar kijk wat de stad ervan heeft gemaakt. Het is een nachtmerrie. De hemelse sexualiteit, de natuurlijke sexualiteit, gaat langs hele andere wegen, ondoorgrondelijke wegen, en is een smal pad door een enge poort, als onderdeel van de zondologie en de oordeelologie, als zinnebeeld van de zelfkritiek. De mens is in de nachtmerrie door de valse sexualiteit. Het leven is een sexueel overdraagbare aandoening, en dan heeft de mens de wildernis nodig.

73. Het leven op zich is een ongenezelijke ziekte, dus er moet veel meer gebeuren, stellen de Jabbokieten.

74. Er is een overmoed in het handelen ten koste van het toetsen, en zo is het misbruik.

75. De ziel van de mens werd geasfalteerd, zodat de kolonisten van het menselijke lichaam en van de ziel, van het individu snel hierdoor konden handelen. Hun voeten snelden zich tot allerlei kwaad en bloedvergiet. De mensheid was verkocht.

76. De mens werd tot een dode etalage pop, na tijden als een dronken mannequin te hebben rondgezworven door stad en kerk.

10.

De zelf-oorlog

1. Ze wilden zelfverzekerden en zelfgenoegzamen hebben die hun systeem niet zouden verraden.

2. Ze wilden laffe kinderen die met de muziek mee zouden lopen.

3. We kunnen stellen dat nu de zelfkennis gezuiverd moet worden aan de toetskennis, de donkere bruid van Ismael.

4. De toetskennis, als missende schakel van de moderne kerk, wordt uitvoerig besproken in de nieuwe bijbel en in de Nederduits gereformeerde dogmatiek.

5. Men moet weer leren wat toetsen betekent, en men moet kritisch zijn naar zijn eigen vorm van toetsen, dus ook het toetsen moet getoetst worden, zoals onze catechismus ook stelt.

6. Wat moet je dan doen ? Het begint met de zelfkritiek, het twijfelen, loskomen van zelfverzekerdheid en kerkverzekerdheid.

7. Dat is een sprong in het diepe, en velen vinden dat eng. Maar we moeten alles afleggen om door de enge poort heen te kunnen gaan. Al die hormonale drugs die door de eeuwen heen is opgebouwd in de bloedlijnen. Het moet allemaal afgebroken worden.

8. We mogen zo ook tot vertalingsbegrip komen. De wereld is bezeten van dingbegrip en heeft alles geobjectificeerd, verabsoluteerd, verzelfstandigd, geisoleerd, en zo tegen elkaar opgezet. Daar heeft de wereld een markt in, en het gaat maar door, als het Danaïdische puttenwerk, het water gieten in bodemloze vaten. Het is water naar de zee dragen.

9. Wat moeten we dan doen tegen deze holle klanken ? Blijven volharden, blijven zaaien. Wij zullen een oogst hebben als we blijven zaaien. De overmoedige maaiers met hun grote maaimachines komen niet ver. Ook al zijn die machines van goud. Ook al zijn die machines luxe. Het heeft geen grond. Het heeft geen diepte. Het heeft geen natuur.

10. Calvijn wees erop dat met de ontmaskering van het vlees ook de doding van het vlees moest volgen.

11. De Vreze des Heeren betekent niet dat je iets snel moet doen vanwege je dogma, maar juist dat je eerst toetst, dat je eerst onderzoekt of je het wel goed doet, want velen worden slechts voortgedreven door een afgod en denken dat ze snel dingen moeten doen voor die afgod.

12. De grootste oorlog is tegen jezelf. Als we om ons heenkijken dan zien we de zonde machten om ons heen zich ontvouwen die we moeten verslaan.

13. De kerk heeft het strijdveld geschoven naar wel of niet presteren in plaats van goed of slecht presteren. Ze zijn vies geworden van de werken, uit angst voor loon. Loon is wel zoiets verschrikkelijks. Het is genade, opdat geen mens roemt in zichzelf.

14. Calvijn stelde dat genade een ander soort loon was, een geestelijk loon, in plaats van een vleselijk loon.

15. Paulus sprak over een wedstrijd, een competitie tegen het vlees.

16. Er moet een wisselwerking zijn tussen God en jezelf, anders besta je helemaal niet, dan ben je maar een pop. Een enge wereld is er zo geschapen.

17. Het vlees is sluw. Het beschuldigt de heiligen van hoogmoed omdat ze niet meezondigen.

18. Men loopt met je weg en luistert niet naar hoe je je eerdere systeem uitlegt en nuanceert. De eerste klap is een daalder waard. Heb je iets bereikt, dan willen ze niet weten hoe je het verder doet, maar ze verafgoden en verabsoluteren, versuikeren, je oorspronkelijke personage. Dat hebben ze met Calvijn gedaan, en daarom is er ook een grote scheuring in het rijk van Calvijn.

19. Het calvinisme kwam los van de dikke boeken van Calvijn. Het werd ingeknot en ingekort en in zakjes gestopt. Het werden populaire tekstboeken waarin het grondwoord van Calvijn was weggesneden. Het verkocht goed, maar het had nog maar weinig van Calvijn in zich. Het was helemaal geen calvinisme meer, dus waarom noemen ze het dan nog calvinisme ?

20. Er zijn overal nuance-verschillen. Er zijn hele goede vormen van calvinisme, hele slechte vormen, en ook heel veel grijs gebied. Het calvinisme gaat niet meer weg, maar we kunnen het wel tot hogere vormen brengen.

11.

Het vreemde juk

1. De geselieten streden tegen het monster van de zelfzucht en sierzucht.

2. Calvijn waarschuwde tegen gehuurde vleiers, in zijn strijd tegen de gevallen kerk.

3. Calvijn vergeleek het afvallige Jeruzalem met een spelonk van moordenaars die gewoon geraakt waren aan het drinken van het bloed der profeten.

4. Calvijn stelt dat ze probeerden het onderricht van God’s Woord door het bloed der profeten te smoren. De stad had zo’n ongelooflijke goddeloosheid, stelde Calvijn, dat het aan het wonderbare grensde.

5. Jeruzalem was in de woorden van Calvijn aangesteld als een lerares van de hemelse wijsheid, als een voorbeeld, maar zij werd tot de moordenares van de profeten, als een gevallen amazone.

6. In de amazone leer van Calvijn die hij in zijn bijbel verklaring ontvouwd stelt hij de goede vrouwelijke eigenschappen tegenover de slechte vrouwelijke eigenschappen, als een amazone oorlog om de ziel van de mens.

7. Jeruzalem kwam aan de afvallige zijde terecht, en doodde haar profeten. Daarom riep Jeremia ook : ‘Gaat uit van haar, en onderwerp u aan het vreemde juk.’

8. God daalde tot de mens af in de gestalte van een moeder, stelde Calvijn, maar het was tevergeefs, want het volk was hardnekkig en weerspannig, en zij verwierpen de moeder zorg. Het baatte God niet door vroeg voor hen op te staan om haar zorg aan te bieden, stelde Calvijn.

9. Er mag gebeden worden, maar luisteren is nog wel belangrijker. Ook de gebeden moeten voortkomen vanuit het luisteren, zegt Behemma. Maria zat aan de voeten van de hemelse kennis om te luisteren, terwijl Martha meer sprak en handelde dan luisterde. De mens moet weer tot de

luistergelofte komen alvorens iets te doen of te bidden, anders dwaalt de mens af in zijn woorden en daden, en dient dan slechts zichzelf en zijn vreemde afgodsbeelden.

10. Uiteraard is het contact met de hemelbron niet slechts een luisteren op zich, maar op het leren van de hemelse leerregels die in het Woord zijn geopenbaard. Waar luistert u naar ? Uw hart moet gericht zijn op de hemelse studie, en zo juist afgestemd. Men moet door het hemelse leren het luisteren naar het ego afleren. Het luisteren moet volkomen worden door het leren. Zo wordt het luisteren ook gezuiverd.

11. Toen Mozes kwam met zijn leer was die ook grotendeels gebaseerd op zijn Egyptische opvoeding, maar hij was ook een hervormer van het Egyptische geloofsgoed, net zoals Jozef in een ander tijdperk. Het Egyptisch was ook de moedertaal van het Aramees.

12. Calvijn stelde in zijn commentaar op Mattheus 23:37 dat God eerst in de gestalte van een moeder kwam, maar omdat de mens dit niet wilde de zoon door God werd gezonden, op nog wel vriendelijkere toon, maar daarom wacht de mens een verschrikkelijke straf als de mens niet komt tot de schuilplaats onder de hemelse vleugelen.

13. De mens houdt niet van het moederlijke, het vrouwelijke, want de mens wil blijven zondigen. Het vlees wil er niets van weten, en heeft de moeder afgewezen, en zo moest dus de zoon wel komen. Daar had de mens minder problemen mee. Toch hebben ze de zoon gedood. Calvijn stelde dat de moederlijke zorg niet was teruggetrokken, want er bleven profeten gezonden worden, en de zoon.

12.

De doodsvallei van Ezechiël

1. Kap je het menselijke aspect geheel weg, dan wordt het kunstmatig, dus als kunstmatige intelligentie, en is het niet meer natuurlijk. Het is dan ook dwangmatig.

2. Er is altijd het verschil tussen de oude mens en de nieuwe mens. Er is altijd het verschil tussen geestelijk en vleselijk.

3. Eerst kwam God de Moeder, in de theologie van Calvijn, en daarna, omdat zij afgewezen werd door het hardnekkige volk, kwam de zoon, en werd de mens overgeleverd aan de patriarchie.

4. De vrouw die de mens had verkozen leek op de verste verte niet meer op het beeld van God de Moeder. Dit was een vervleselijking. Vandaar dat het vrouwelijk ambt ook werd afgewezen, naar het vlees, maar niet naar het geestelijke.

5. Vaak laat men alleen maar de een of de andere zijde zien. Ook Deborah was door de Heere aangesteld als richteres en profetes. De gereformeerde gemeenten hebben verschillende regeersters aanvaard als regerende bij de gratie Gods.

6. We moeten wachten totdat het beest slaapt. Blijkbaar is het nodig dat het pad hier doorheen gaat, want alleen door inwikkeling is er ontwikkeling, oftewel de druk van buitenaf is nodig om ons van binnen te kunnen ontwikkelen en diep van binnen het geestelijke koninkrijk te vinden. Blijkbaar is het allemaal nodig om tot de schepping te komen, want die is er nog niet geweest.

7. Het zijn de nachtmerries van de feutus, en het kost heel wat om daadwerkelijk geboren te worden. Daar is heel wat voor nodig. De mens denkt er te simpel over. De mens bestaat grotendeels niet bestaat. De mens moet niet aan het bestaan van God twijfelen, maar wel aan het bestaan van de mens.

8. Paulus had gesproken dat de mens hier op aarde in een doodstaat is.

9. We moeten het ondergaan totdat het volbracht is, deze pin of doorn door het vlees. Het zijn de noodzakelijke barensweeën. Er is hierin dus een noodzakelijke strijd om het oude af te doen.

10. Als we elke dag de wapenrusting aandoen voor de geestelijke oorlog, dan moeten we ook telkens onze oude mens, ons ego, afleggen, opofferen.

11. In de oude bijbel staat in Daniël 7 dat het vierde beest zou komen om tijden en wetten te veranderen, en het zou de heiligen te gronde richten voor een tijd, tijden en een halve tijd, als iets chronisch dus. In Daniël 11 wordt er gesproken over de ontheiliging van het heiligdom, en de staking van het dagelijkse offer. Daaraan is de gevallen kerk te herkennen, dat er geen zelfoffer is.

12. Men is ingedut in oorlog en offer. Wij moeten ons vrijwillig onder de voet des Heeren plaatsen, elke dag weer, opdat de voet des Heeren de oude mens zal verbrijzelen, de druiven te vertreden.

13. De ontheiliging is overal om ons heen. Eerst zou de mens der wetteloosheid verschijnen, de leugen, de verandering van tijden en wetten. Het is overal doorgedrongen. Ze hebben gerommeld met bijbel en kerk, en daarom moeten we terug.

14. Toen Daniël deze visioenen kreeg was hij er ziek van. Maar dan staat er in vers 9 en 10 : ‘Terwijl ik bleef toekijken, werden tronen opgesteld, en een Oude van dagen zette Zich neder. De vierschaar zette zich neder en de boeken werden geopend.’

15. Weer zien we hier een heenwijzing naar de komst van de nieuwe bijbel, zoals ook het boek Openbaring daar op wijst. De Oude van dagen moet komen, wat betekent dat de mens los moet komen van het verdervelijke modernisme, en terug moet gaan naar de grondvesten van de natuur, van de hogere natuur, naar de goede fundamenten van de oorspronkelijke kerk, reformatie en institutie, naar de grondteksten dus, naar de oerhiëroglyphen.

16. Alles was al in de grotten opgetekent, op de muren. Dan staat er verder in Daniël 7 dat het vierde beest werd afgeslacht en zijn heerschappij verloor. Een zoon kwam tot de Oude van dagen, tot de oermoeder dus, als een geboorte, en die kreeg heerschappij over het vlees. Het is onze oude natuur die moet sterven, het vierde beest, opdat wij wedergeboren worden in de oude inzettingen. De val van het vierde beest is de val van ons eigen vlees.

17. Deze dagen zijn we in de evolutie van de theologie, de evolutie van reformatie en institutie, maar het vlees houdt bezeten en chronisch vast aan het voorwerpelijke geloof, als een hond aan zijn kluif. Iedereen zal persoonlijk moeten loskomen van het gebruik van God als zomaar een voorwerp. Men moet ontwaken tot de betekenis van deze woorden, die werkwoorden zijn. Dat is elke dag weer een gevecht.

18. Tijden en wetten zijn veranderd door de mens der wetteloosheid, d.m.v. de vagebond-schriftgeleerden. Die zijn er ook in het westen. Zij worden voortgedreven door de woeste golven van de evolutie der zonde, tot een hoogtepunt, waarin zij de zonde gelijk worden. Dan is het een dode institutie geworden, en door die dode instituties wordt de mens heden ten dage voortgedreven, de moderne mens wel te verstaan.

19. Kies je dan voor de drugs, of de moeizame weg door de wildernis om het hogere goed te leren ? De drugs is de makkelijke weg, maar die leidt ten dode. De drugs zal je voorliegen, zal geen genade met je hebben, maar zal zich zoet en lief voordoen, als een bevrijder, een verlosser.

20. Ze staan op iedere hoek van de straat, als drugdealers, en ze verkondigen een makkelijke, brede weg, op weg naar het verderf. Het leven is niet gemakkelijk en dan bieden zij wat hoop, zouden sommigen zeggen, maar het is valse hoop.

21. Onderwijs of drugs ? Waar kies je voor ? De hemelse getuigen staan klaar om te onderwijzen een ieder die open staat voor het hemelse onderwijs en die de drugspotten van de stad wil loslaten.

22. Dan is er een weg. Waar een wil is is een weg. De natuur komt hen tegemoet. Zo is er de roepstem : ‘Gaat uit van haar, die verdervelijke stad, want die leidt u tot de dood.’

23. Gaat weg uit haar. Zij is een bedriegelijke verleidster. Hoe kun je ze herkennen ? Lauw, laf, dartel, eigengereid, kuddegezind, snel overtuigd van zichzelf, snel afgeleid, onverschillig, nalatig, hun eigen koninkrijkjes bouwend, waar ze al hun tijd instoppen. Ze praten de zonde goed, hebben altijd weer duizenden verontschuldigingen.

24. Er zullen maar weinigen de enge poort vinden, en nog minder zullen de poort uiteindelijk binnengaan. De weg die ten leven leidt is smal. Velen leven liever met de makkelijke namaak, ook al is het maar tijdelijk.

25. Dat is het tragische van het leven, dat er maar weinig zal overblijven.

26. Hoevelen wenen over de zonde zoals in Ezechiel 9 ? Er zal maar een klein overblijfsel zijn, een kleine kudde. Alleen zuchtend en klagend over de zonde zal de enge poort binnen gegaan kunnen worden.

27. Het zijn principes die de mens zich moet oefenen, en daarvoor moet een bittere en chronische strijd toe worden geleverd tegen het vlees.

28. Vandaag zien we dit in de wereld geheel omgedraaid. De man komt tot de bruid in eigen kracht, zo rijk mogelijk, pretenderende van alles te zijn en nergens gebrek aan te hebben. Zo komt de man dus tot een gehele andere bruid, namelijk die van de zonde.

29. Het vlees is overmoedig en bedrieglijk, en praat de zonde goed. Het vlees is vol met gladde, snelle tongen.

30. Men heeft steden gebouwd in deze woestenijen, in deze woestijnen, terwijl men verder had moeten trekken. Men heeft snelle wegen gebouwd tot de bruid. Zondia.

31. De urim en de thummim, het toetsen, zijn de weg tot de donkere bruid waarin wedergeboorte is. De schepping is nog niet gekomen. De plagen zijn gekomen tot de Zondiaanse steden in de woestijn, waar groot kwaad wordt verricht, tegen mens, kind en dier, tegen de gehele natuur. De zondiaan kan niet met succes strijden tegen de natuur. De natuur zal de zondiaan overweldigen.

32. Het toetsen is de weg tot de bruid van de oordeelskennis waarin de mens wedergeboren wordt, maar de mens heeft het toetsen ontleerd. Ook de zondiaanse stad heeft haar eigen toetsen. Het zijn dwangmiddelen en eigenaardige maatregelen om de mens op haar dwaalwegen mee te sleuren, alhoewel het heenwijst op de hemelse wegen.

33. Het zijn vreemde afschilderingen, vage bespiegelingen, verdraaid door de wind. Het is een doolhof voor de mens. Het zondiaanse zaad is gezaaid op de akkers van het vlees, en de mens heeft verderf geoogst, maar ziet het niet of wil het niet zien, of heeft deze dingen op zijn eigen manier uitgebuit. Geen snelle wegen tot de bruid van oordeelskennis, en daar rijdt je ook niet snel doorheen. Daarom breekt de Heere deze snelle wegen af, en ook de zondiaanse torens tot de hemel.

34. Dan moet de lange weg weer zichtbaar gemaakt worden, de smalle weg, en die mag ook niet even snel door het toetsen heengaan. De mens moet de urim en de thummim leren kennen. De mens moet het oefenen. De mens moet alles opgeven om ze te vinden. Die laten zich niet zomaar vinden. De kennis erover is verborgen.

35. Het is alleen voor de overwinnaars. De strijd is dus de weg. Niet zomaar genade. Dat is een toetsstrijd, want je mag niet zomaar strijden. Dan zou je een blinde vuistvechter zijn.

36. We moeten eerst gaan tot de vallei van de vernedering en de verootmoediging, stelden de Jabbokieten.

37. Het is een strijd tegen schijngodsdienst en zondedienst.

38. Klagen en kermen om de zonden, en het smeken, is een teken van de nieuwe tongen. Dat zijn voor de mens vreemde talen. Zij spreken immers zondiaans.

39. Dit klagen en kermen om de zonden, en het smeken, is dus de ware pinksterdag in de leer van de Jabbokieten.

40. De Jabbokieten herinnerden de mens eraan : de aarde is geen paradijs, maar een woestenij van zonde. Och mens, beeldt uzelf toch niets in. De mens is maar een zucht.

41. Hadden de oude vaderen dan alles al bij het rechte eind ? Neen. Zij waren in de reformatie. Zij waren wachtende op de hemelse boeken die hen verder zouden leiden, zoals gesproken werd in Daniël en Openbaring.

42. Daarom moeten wij niet zomaar klakkeloos alles aannemen wat de oude vaderen en moederen verkondigden, maar wij moeten werken in hun mijnen. De diamanten en andere hemelse stenen zijn nog ruw.

43. Er was nog een grote strijd, ook in de vrijmaking, tegen de religieuze anabole steroïden.

44. De kerk was een object geworden, een economisch verdienmodel, en men kon het object gebruiken om anderen mee rond te bazen. Daarom wil het monster de kerk ook niet laten gaan. Het is bruikbaar voor het beest.

45. Ismael riep niet meer. Die had ieder mens tot zijn vijand, als een beeld van het toetsen. Paulus stelde dat we iedere gedachte als krijggevangene moesten nemen. Wij moesten worstelen met elk idee, elk bedenksel. Ismael ging dieper in de wildernis dan enig mens was gegaan, om alles achter te laten. In het diepste van de wildernis bouwde hij zijn gebedsoord. Hij baande de weg. Hij was geen roepende in de woestijn zoals Johannes de Doper. Hij was verstoten, en moest zien te overleven ver weg van de mensheid.

46. Soms is dat nodig, maar we mogen het nooit verabsoluteren. God’s profeten spreken soms duistere raadselen. Het één sluit het ander niet uit. Jezus sprak soms ook harde woorden die niet begrepen werden, en dan verlieten de mensen hem soms, in hun verharding. We moeten de hemelse woorden op hun diepte schatten. Bovenal gaat het om geestelijke betekenissen. Als de leeuw brult dan is het hard, wreed, snijdend en onbegrijpelijk, zielsverwoestend, maar dan kan alleen de Heere uitleg geven. De Heere zal zich nooit schikken naar de begeertes van de mensen, want die zijn eigengerechtigd en verduisterd in hun gedachten en hun hart.

47. Jezus werd als een sluierterm gebruikt, als een voorwerp. Het ging niet meer om de inhoud. In het Hebreeuws is yeshua het sterven aan jezelf op het slagveld.

48. De mens wil het onvoorwaardelijke en het voorwerpelijke, maar dat is iets van het vlees wat moet sterven.

49. Oh, blind volk, laat uw blindheden en fabels toch los.

50. De Jabbokieten stelden dat de godsdienst verviel tot vormendienst en werd als de doodsvallei van Ezechiël.

51. Daarom was er de opkomst van de boete predikers.

52. Een verlamde man wordt als een lam, of geslacht lam, tot de amazone gebracht, oftewel de leidsvrouw in de leer van Calvijn, als een beeld van het Woord.

53. Een man diende zijn vleselijke mannelijke kracht in verbrokenheid te verliezen om tot de Heere te komen.

54. Er werd gewezen op Filippenzen 2, op het zijn van de minste, te gaan tot Getsemané opdat alle vlees afsterft. Dat moeten we allemaal doen.

55. De nieuwe taal moest ontvangen worden, de nieuwe tongen, namelijk van het klagen, wenen en zuchten over de zonde, als een smeekbede tot de Heere.

56. Maar men wilde geen geslacht lam zijn. Men wilde de natuurlijke en vleselijke krachten niet verliezen. Men wilde nog wat voorstellen onder de schapen. Men wilde nog bewonderd worden. Men wilde nog vleien. Men wilde geen kind worden.

57. De kerken zitten vol met volgzame schapen van dit andere, voorwerpelijke evangelie. Ze zijn gerust in hun historische geloof, stelden de Jabbokieten.

58. Ze kibbelen maar, en zijn vol met vooroordelen, en vleien ondertussen met de brave predikanten die hen naar de mond spreken, die het Woord des Heeren niet durven te prediken, maar water bij de melk hebben gevoegd om het de mensen niet te moeilijk te maken, het hen naar hun zin te maken.

59. Ze prediken niet van berouw, bekering en boetvaardigheid, van het afdalen in de putten van de oordeelskennis. Ze spreken afrondend.

60. Ze prediken het smalle pad en de enge poort niet, waardoor maar enkelen zullen kunnen gaan.

61. De Jabbokieten noemen de voorwerpelijke, oftewel oppervlakkige prediking hetgeen de mens doet verstenen, en zij noemen het gekibbel van de voorwerpelijke kringen die strijden tegen de predikanten die het Woord nog brengen.

62. Zij die niet weten wat zonde is en hoe diep zonde gaat en hoe de wereld in zonde is gevallen zouden een gevaar kunnen zijn in de hemel, en daarom worden ze niet toegelaten.

63. Zondiaanse schapen worden gefokt door de overste van de wereld en de wereldse kerk. Wij mogen hierover niet zwijgen.

64. Wilde weldoeners zijn het, vol van leugen, want het volk wordt door gebrek aan kennis gefokt voor de slacht. Het zijn huurlingen, geen herders. Ze zitten op de stoel van Eli en zullen te zacht bevonden worden.

65. Nu is daar die dorre doodswereld en die dorre doodskerk, van Zondia, maar er is een weg doorheen, een weg eruit, wat zo’n lange en smalle, moeilijke weg is, dat je vlees het niet zal

overleven. Daar kun je alleen komen door volledig aan jezelf af te sterven, zodat je vlees God niet in de weg zal staan.

66. Het ligt niet voor het oprapen, geliefden. God is geen hoer. God laat zich niet verkrachten. Het Woord is leermeesteres en amazone, en zal strijd voeren tegen dat grijpende, rokkenjagende mannelijke vlees, want dat dient te sterven. Het schaap moet lam worden. De man moet tot kind worden.

67. Geliefden, dat theologische stuk kunnen en mogen wij niet overslaan. Er is teveel protserig mannenvlees in de kerk, en het vrouwenvlees teert daarop, als gevolg van de zondeval. We leven weer in de dagen van Noach. Het zijn de gevallen engelen, de nephilims, die hen dochters der mensen hebben verkoren, om het reuzengeslacht voort te brengen, de mannen van naam.

68. Dat wat in de kerk zichzelf als God heeft opgesteld is vaak God niet. En de kerken zijn verdeeld tegen elkaar en ook innerlijk verdeeld.

69. God wil geen algemene relatie met de mens. God wil niets met de zonde te maken hebben. God kan daar niet tegen. Er verandert niets als men zomaar in Jezus gelooft. Zonde is zonde. De mens heeft smoesjes bedacht, maar God is God. Die heeft niks met menselijke bedenkselen te maken. Hoeveel predikanten het ook mogen preken, het maakt voor God geen verschil. God geeft niets om menselijke titels. Laat u niet bedriegen. Volg de meerderheid niet in het kwaad. Grote aantallen gebruiken als argument is een drogreden. Het gebeurt veel. Ook in de kerk. Het is bij velen de maatstaf geworden. Men is gevallen voor het zondiaanse materialisme, het evangelie van de grote getallen.

70. De Jabbokieten stelden dat het alleen voor de treurenden en de gebrokenen van hart is, zoals het Woord stelt. Waarom zou de mens daar iets anders van maken ? Alleen de treurenden en de gebrokenen van hart zijn geen gevaar voor God en het hemelse koninkrijk. Zij kunnen door de enge poort, omdat ze niet van het smalle pad zijn afgeweken.

71. De Jabbokieten wezen er op dat Jesaja klaagde dat het land van het volk is gevuld met paarden en wagens zonder eind. En Jeremia riep het verschrikkelijke wee uit over degenen die op paarden steunen.

72. De mens in het westen kan geen spreekwoorden verstaan, want ze zijn die taal niet machtig. Ze zijn ongeletterd en leek. Ze zijn voorwerpelijk. Ze hebben niets van Immanuel Kant geleerd. Ze verdiepen zich niet in theologie en filosofie, niet in kerkgeschiedenis en bijbelgeschiedenis. Ze houden het oppervlakkig, lekker makkelijk, afrondend en zondiaans.

73. Het leven is niet vanzelfsprekend. De weg ten leven is smal. Weinigen zullen het vinden.

13.

Het hongerpad van Ezau

1. Wij moeten gaan tot het verborgen Woord door de strijd tegen het vlees volledig uit te strijden, geen deserteuren te zijn. Velen rennen weg van dit leger, zoeken een eenvoudige dood, opdat zij rust zullen hebben. Zij hebben rust hoger staan dan soberheid. Valse, zondiaanse, verraderlijke gerustheid is de kerk binnengeslopen, en het heeft velen ingenomen. Het voedt onze kinderen op. Onze kinderen zijn geroofd. Betuttelend spreekt het onze kinderen toe. Alles is goed in Zondia.

2. Door vormengodsdienst wordt de mens in het middelpunt gezet, stelden de Jabbokieten. Juist in de godsdienst was zoveel wereldsgezindheid doorgebroken, ook in de kerkeraden.

3. De mens toetst sjoemelend, en neemt steekpenningen aan ten koste van de toets. De mens raffelt het af in het toetsen, toetst zijn eigen toetsmethodes niet, heeft verdorven maatstaven, is bevooroordeelt in het toetsen, doet geen gedegen onderzoek, en komt zo tot snelle conclusies op snelle paarden.

4. Maar Sefanja streed tegen de mammondienst, tegen het aannemen van steekpenningen, zegt Ewa. Het is dus van belang de diepte in te gaan willen we bij de ware urim terechtkomen, oftewel te gaan tot het pad van Sefanja, en daarop ook het toetsen toetsen, dus alle toetsmiddelen en toetsmethodes, en toetsmaatstaven toetsen, blijven doorworstelen op Pniël. Sefanja was dus ook een beeld van de volharding in het toetsen, zegt II Kamba.

5. De mens moet blijven worstelen in Pniël totdat zij het karakter van Zefanja hebben ontwikkeld in hen.

6. Er is alleen leven in diepte, waar Zefanja voor staat, en dit gaat dus tegen zomaar het oppervlakkige in.

7. Omdat het volk de verblindende lichten van de dartelheid was nagevolgd moest Zefanja wel een zoon van de duisternis zijn, als een oordeelsprofeet.

8. Het zelfoffer is een aanhoudende worsteling, niet iets wat je snel eenmalig kunt doen, want het zelf, het vlees, wil niet loslaten.

9. Dit dagelijkse zelfoffer is om ons heen gestaakt, waar Daniël al voor waarschuwde. Over het pad van Zefanja kunnen we teruggaan. Dat is een oorlogspad van het hongeren. Dan moet je jezelf op een rantsoen zetten.

10. De nieuwe bijbel noemt de stam Aser als de wortel van Zefanja, wat een Egyptisch beginsel is. Egypte en Israel zijn altijd onlosmakelijk aan elkaar verbonden geweest, wat al bij Abraham begon, en daarna Jozef, en toen Mozes. Jozef en Mozes waren beiden Egyptologen. Zo moest in de Egyptologie het lichaam van Aser samengevoegd worden, want dit was in stukken gescheurd. Aser

werd in de Griekse transliteratie Osiris genoemd. Het is een beeld van de exegese die dient plaats te vinden.

11. Dit wordt overigens door Jeremia gedaan, als beeld ervan.

12. Deze lichaamsdelen, stelt de nieuwe bijbel, liggen in het water, en alleen door de exegese, waarvan Jeremia een beeld is, kunnen wij dat opdiepen. Aser was een beeld van de verdronkene in de Egyptische mythologie. De nieuwe bijbel stelt dat Aser voor het oordeel staat. Dit gaat om het diepere oordeel, om de mens tegen de zonde te beschermen, en dus ook tegen de valse zondekennis, die dus zonde in zichzelf is, als de verboden godsdienstig-vleselijke kennis. Vandaar dat de oordeelskennis zo belangrijk is, te weten hoe groot het oordeel is, niet alleen maar hoe groot de zonde is.

13. Aser staat voor de tucht waaraan we ons moeten onderwerpen, aan de roede des Heeren. Het gaat dus niet om zomaar zondekennis, maar ook om onderwerping aan tucht en oordeel, want de bedriegelijkheid van menselijke oplossingen voor het zondevraagstuk is groot, hoe vroom en godsdienstig die ook mogen klinken.

14. De oude vaderen wisten dat er geen directe weg of directe oplossing was. Zij predikten over de lange omweg. Om de diepte van het water te testen moet je er niet met beide benen inspringen.

15. Uiteindelijk was het dit principe van Aser waaruit de vrouw geschapen werd, als uit de rib van Adam.

16. De tucht en tuchtskennis is als het hemelse touw waaraan de mens gebonden moet zijn, opdat zijn vlees geen winst over hem behale.

17. Er wordt zoveel gepredikt over wat Jezus wel niet allemaal heeft gegeven, maar wat heb je zelf gegeven ? Jezus is van voorbeeld en herinnering geworden tot een excuus.

18. De mens is misschien wel dom, en laat zich graag bedriegen, maar God laat zich niet bedriegen.

19. Velen zullen hun les leren waar ze moeten leren leven van de kleine broodkruimels en de kleine waterdruppels. Hier zal de mens geoefend worden, en hier komt God de mens die iets geleerd heeft daarvan tegemoet.

20. En de dood en de hel werden geworpen in de zee van de urim, de keursteen ; dit is de herhalende dood.

21. De dood en de hel worden in de zee van de urim geworden, in de zee van de toetssteen dus, om getoetst te worden, want mensen hebben veel fabelen gemaakt omtrend dood en hel. Dit is de tweede dood, of de herhalende dood in het Aramees, de taal van Jezus, als het dagelijkse offer wat weer teruggekeerd is, nadat het was weggehaald, waar Daniël over sprak.

22. Wij moeten onderworpen zijn aan de herhalende dood, aan het dagelijkse zelf-offer, waar ook de stam Aser voor staat. Zo komt de stam Aser tot triomf, en daarom was de troon van Aser ook de troon van Salomo.

23. Het was de troon van de Vreze des Heeren die aan alles vooraf gaat. Het zal ons achtervolgen totdat het vlees in ons is afgestorven. Aser is dan ook de stam van de geestelijke jacht, zegt Duizen. Hiervan zijn de eeuwige jachtvelden ook een beeld. Het gaat om de dagelijkse geestelijke oorlog en jacht, en het dagelijkse zelfoffer.

24. In de grondteksten is dit de jacht op het vlees, op de zonde, niet zozeer letterlijk en direct, maar exegetisch en filosofisch. Educatie is het enige wapen. Zonde is het verdraaide goede, en de leugen is de verdraaide waarheid.

25. Calvijn stelde dat de kerk in handen was van nalatige landmannen die gestopt zijn de grond te bebouwen, maar de kerk toch als hun bezit blijven beschouwen. We kunnen denken aan de gemakkelijke genade predikers, de naïeve object-predikers en de algemene belofte predikers wat gewoon puur materialisme en new age is in een religieus voorkomen.

26. Geldzucht en machtzucht maakt gebruik van de vele instrumenten van religie. Gewoonlijks keren zij zich tegen de profeten die gezonden zijn om de wijnstok van schadelijk kruid te reinigen, stelt Calvijn. De profeten moeten het volk streng bestraffen om de bijna verloren gegane godsvrucht opnieuw op te wekken, stelt Calvijn.

27. Calvijn stelde dat God voorbijgaat aan wat de wereld voortreffelijk noemt, en het dwaze, zwakke en verachte verkiest.

28. God gebruikt niet hen die braaf zijn naar kerk en wereld, maar die tegen deze gruwelen opstaan, en wenen om de zonden, ook al keert een ieder zich tegen hen.

29. Profeten zijn nooit conform. Ze komen met nieuwe dingen, en trappen tegen heilige huisjes aan om het ingedutte volk wakker te schudden. Profeten zeggen harde en schokkende dingen, en keren de tradities om. Ze komen niet voor het loon der mensen, of om bewonderd of vereerd te worden.

30. Ze zijn een steen des aanstoots, overal. Ze doen het niet om volgelingen te maken voor de kerkstatistieken. Ze zeggen dingen waardoor velen zich weer van hen afkeren.

31. Ze komen om scheiding te brengen, geen vrede. Ze preken een harde boodschap van berouw, bekering en boetvaardigheid, en ontmaskeren leugenleer, hoe ingebakken die ook is, dat kan hen niet schelen.

32. Ze vrezen God en het Woord van God. Ze stellen gevestigde drogredenen en dode dogma’s aan de kaak. Zij zijn kerkhervormers, en dat kan alleen door de kerk te scheuren. Het gaat om het overblijfsel. Er zullen maar weinigen door de enge poort heengaan. Dat betekent dat populaire leerstellingen waar de massa’s gretig op aandraven vaak vals zijn.

33. Populaire dogma’s zijn vaak leugenachtig. Ze houden mensen op de brede weg, en houden de sleutel der kennis achter opdat zij niet binnengaan. Er zal maar een klein overblijfsel zijn. Dan kun je je heel eenzaam voelen.

34. Alle dogmatische wijsheid der wereld is vijandschap tot God. Er is een heleboel wereldse kennis die je niet nodig hebt, en de kennis van de gevallen kerk.

35. Dan moet je tot God terugkeren als een kind en het eerst allemaal afleren en ontleren.

36. Kinderen weten dat allemaal niet welke kerk wat zegt, en welke vreemde wiskunde ze er op nahouden om tot God te komen die volkomen inhoudsloos is, geen substantie heeft, maar wat gewoon formules zijn die ze opprevelen in hun uiterlijke vormengodsdienst waardoor ze van hun geweten zijn beroofd.

37. Kinderen weten daar allemaal niks van, die zijn nog onschuldig, die zijn nog niet aangetast in hun brein met zulke drogredenen. Die zijn nog puur van hart.

38. Zij staan niet aan de poorten om te kijken van welke kerk je bent en welke theologie je hebt om te beoordelen of je wel binnen mag komen. Zij beoordelen mensen niet op uiterlijkheden. Het gaat om het hart. Zij laten alles aan God over. Zij voeren geen gemene laaghartige economie uit over de mensen zoals de volwassenen dat doen, die zo uitgekookt zijn in hun theologische berekeningen.

39. God had de kinderen verkozen, stelt Calvijn, en zou zelfs stenen kunnen verkiezen om te kunnen getuigen.

40. We zien hier een beetje hoe de verkiezing bij Calvijn werkt, dat God expres hen verkiest die door de wereld zijn veracht, zoals ook hen met een leerstoornis, en de stenen zijn altijd een beeld geweest van het Woord van God.

41. We zien hier dus dat Calvijn de deur opendoet om te kunnen kijken in het verborgen raadsbesluit van God, waar hij het veel over heeft, wat de onderliggende laag is van God’s wil. Het verborgen raadsbesluit is de diepere natuur en kennis van God.

42. God verkiest dat wat door de wereld veracht is om de wereld te beschamen. Dat is een dichterlijk beeld van grote waarde. Het zijn ook die zondaren die door de wereld zijn veracht, zoals hoeren. Calvijn stelt dat de schriftgeleerden in veel diepere zonden leefden. De eersten zullen de laatsten zijn.

43. Voorwaar, ik zeg u, de tollenaars en de hoeren zullen eerder het Koninkrijk Gods binnengaan dan u.

44. Als je dan op het Kantiaanse strand staat, en je ziet de woeste zeeën van het voorwerpelijke, wie moet je daar dan overheen brengen ? Je moet daar dan overheen tot het volgende Kantiaanse strand, aan de overkant, tot het nihilisme van Nietzsche, wat overigens voortkwam uit het nihilisme van Salomo (alles is ijdelheid).

45. Steeds meer predikanten begonnen te ontwaken tot de zondekennis en oordeelskennis.

46. Dan ontkomen we niet aan Kant en Nietzsche, want die hebben daar de fundamenten voor gelegd, zoals ook de Jabbokieten.

47. Eerst moet de mens de verloren staat van wereld en vlees onder ogen komen, en op de weg van het twijfelen en toetsen gaan, of de ‘bekommerde’ weg zoals ze het soms noemen.

48. Het is het pad van het visnet en niet van snelle zekerheden, en dan zou al teveel geloof en al teveel genade de mens kunnen doen indutten. Het gaat dus om het smalle pad door de enge poort.

49. Nog steeds is deze strijd gaande. Er zijn verlammende geesten in de lucht die door al te gemakkelijk overgeloof en overgenade de mens in slaap willen zingen, de strijd en het onderzoek willen doven.

50. In het westen komt het telkens weer voor dat valse dogma’s zijn gebaseerd op valse vertalingen van de oude bijbel. Hoe ontstaan die valse vertalingen ? Vaak vertaald men het heel selectief vanuit het Grieks, terwijl dat niet eens de eerste grondtaal is. Jezus, de discipelen en de apostelen spraken hoofdzakelijk Aramees. In het Aramees worden de bijbelteksten ineens weer duidelijk.

51. Om een voorbeeld te geven : Hebreeën 9:27 wordt vaak vertaald als : ‘Het is de mens gegeven eenmaal te sterven en daarna het oordeel.’ Hierop heeft men tal van vreemde leringen gebaseerd. Ze dragen dit vers vaak op ter verdediging van hun vreemde standpunten. Het probleem is echter dat het Aramees iets heel anders zegt :

52. ‘Het is de innerlijke mens gegeven om een keer een verborgen plaats te vinden om tot betekenis te komen.’

53. Johannes 3:16 wordt meestal vertaald als ‘Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.’

54. Maar in het Aramees staat er : ‘Zoals God (eli, alah) de wereld beproefd heeft, zo heeft hij het verborgen zoonschap gegeven zodat degene die hier de waarheid in ziet niet zal zondigen maar eeuwig zal leven.’

55. Hier wordt de nadruk niet gelegd op het niet verloren gaan, maar op het niet zondigen, niet afdwalen.

56. Zondia is akelige en extremistische eenzijdigheid. Het materialisme heeft zichzelf verletterlijkt en gemonopoliseerd, en mythes en gedichten hebben ze historisch gemaakt. Daarom moet er een grote uittocht uit Zondia zijn.

57. Er mag niet te snel van Golgotha gegaan worden tot de olijfberg. Het moet diep genoeg gaan op Golgotha, om zo los te komen van voorwerpelijke prediking.

58. Er werd gevreesd dat velen zich lichtvaardig geruststellen voor de eeuwigheid. Er moest weer gepredikt worden tegen de paden van de zonde.

59. De prediker is ook een strijder, een worstelaar, als Jakob op Pniël. Zij moeten vechten met het Woord, opdat zij niet tot het woord van het vlees komen, en opdat zij het Woord niet verkeerd gebruiken.

60. Ook de wereld en het vlees gebruiken het Woord, voor hun eigen doeleinden, en ze verdraaien het graag in hun pogingen om het los te maken van de context en de grondtekst, van de etymologie en de lexicografie.

61. Oh, zoveel gevaren liggen er op het pad van de prediker. Hij moet alle leeuwen kennen, alle sluwe krokodillen, en hij moet een varkensjager zijn, een varkensworstelaar ook, opdat zijn eigen vlees geen voordeel over hem behale.

62. Zaken als hermeneutiek zijn ook zeer belangrijk, want er zijn zeker regels verbonden aan de exegese. Oh, laten wij hierin toch niet te vrijzinnig en liberaal zijn, alsof het er allemaal niet toe doet, want de Heere heeft een pad aangelegd waarvan we niet mogen afwijken, en dat is een smal pad, een lang pad, met een enge poort, ook voor de exegese.

63. God heeft uitverkoren wat de wereld, het vlees, niet heeft uitverkoren. Dat is iets heel dichterlijks. Hieromtrend is de prediking.

64. Er is een calvinistisch, Kantiaans-Nietzchiaans nihilisme over de toestand op deze aarde, wat al bij Salomo begon : ‘alles is ijdelheid.’ Dat te beseffen is de kiem van de wedergeboorte.

65. Wij moeten ernstig streven naar de ervaring waarin onze ogen worden geopend voor de zonde, de dood en het verderf en de leugen, en wij moeten erover zuchten en klagen.

66. Laten we niet vergeten dat de Jeremianen wenende profeten zijn over de zonde Israels. En zij werden gestenigd.

67. In de uittocht uit Zondia moeten we de bergen in, waar het soms koud kan zijn, en waar beesten hun holen hebben.

68. Het is niet geoorloofd een boomvrucht te begeren zonder het blad te raadplegen, want het blad vertelt of een boomvrucht eetbaar is of niet, en als het eetbaar is, dan vertelt het blad wanneer het gegeten dient te worden en wanneer niet. Zaak is dat de mens zelf de ware vruchten in zich diende te ontwikkelen, door onderwerpelijke kennis te ontwikkelen over God’s geboden en verboden, en de tijden, seizoenen en bedelingen hierin te herkennen.

69. De bladeren zijn een beeld van het Woord van God, en daarom moeten we ons laten onderwijzen door de bladeren, de monden des Heeren.

70. Hierin is het belangrijk te beseffen dat er meer goeds is in kennis dan in het genieten op zich.

71. Wij mogen niet met de geboden zomaar omgaan als objecten, maar moeten er kennis van ontvangen door de natuur geboden en de symbolische geboden.

72. De objectivicatie van kennis doet de geestelijke zintuigen afsterven.

73. Het volk is ten gronde gegaan door de objectificatie, door een gebrek aan kennis. Objectivicatie vreet steeds meer en meer kennis weg.

74. De geboden moeten niet alleen onze daden zijn, maar ook onze natuur.

75. Het moeten niet zomaar daden zijn, maar een gewoonte, en het moet uit onze natuur voortkomen.

76. Nu, de bladeren aan de bomen zijn dus beelden van het Woord van God wat wij te dienen raadplegen voordat wij zomaar de boomvruchten plukken en eten.

77. Door het straffen zet God zichzelf apart, stelden de Jabbokieten. Het apart gezet zijn uit zich in het geven van straf. Dat is ook de definitie van vroomheid, het bestraffen van de zonde om zo geen deel te hebben aan de zonde. God kan alleen vroom zijn in gerechtigheid. De Jabokkieten noemen daarom de straf als noodzakelijkheid, anders zou God God niet zijn, en niet vroom kunnen zijn. Er mag dus ook geen vergeving zijn buiten de gerechtigheid. De Jabbokieten noemden dat God jaloers is, en daarom geen zonden en overtredingen vergeeft. Van zijn vroomheid stroomt zijn jaloezie, en van jaloezie stroomt zijn wraak. Als er één van die schakels weggehaald zou worden, dan zou God God niet meer zijn.

78. Gerechtigheid is zo natuurlijk voor God als zijn eindeloosheid, vroomheid en almacht, en daarom gaan de zonden niet ongestrafd. De vervulling van God moet behoren tot zijn bron en natuur, niet tot het goede plezier van zijn wil.

79. De Jabbokieten noemen de boom der kennis van goed en kwaad het symbool van het werkenverbond, en dat de mens een plicht heeft om de betekenis ervan uit te werken, in plaats van ervan uitwendig te nemen. Het liet zien dat de mens er niet voorwerpelijk mee om mocht gaan, maar onderwerpelijk. Niet uitwendig, maar inwendig.

80. Ik had eens een droom over Getsemané als een natuurgebied met kerken, en jachtvelden. Er moest nog veel op de zondemachten gejaagd worden. Er waren vele zwijnen waar de mens nog niet mee af had gerekend.

81. Gaat men zomaar snel tot de olijfberg ? Neen, men moet eerst tot een dieper Getsemané gaan, tot het dagelijkse zelfoffer. Men zal de dood zoeken maar het niet vinden, omdat men eerst meer moet strijden en zich bewapenen met de lijdzaamheid, opdat zo ware geestelijke vrucht voortgebracht zal worden. Getsemané was in mijn droom in de bloei. De wildernis zal bloeien. Dat kan alleen in onderwerpelijkheid, in het voorzichtige, schriftuurlijke onderzoeken en toetsen.

82. Voorwerpelijke prediking is overmatig romantisch, zondiaans dus.

83. We moeten onderwerpelijk omgaan met het begrip kerk, niet als voorwerp. Je moet de kerk vinden in jezelf, want je bent zelf een kerk.

84. De valse, zondiaanse gerustheid en geruststelling greep om zich heen als een orkaan, als een woest zeemonster.

85. Haaien begonnen de wateren binnen te zwemmen.

86. We moeten dieper de wildernis in, als Ismael.

87. Mozes mocht het beloofde land niet binnengaan, voorwerpelijk gezien, maar hij moest er onderwerpelijk mee omgaan.

88. Uiteindelijk moest Jeremia het werk van Mozes zuiveren en ermee verder gaan.

89. De aarde zou volworden met de kennis des Heeren.

90. Haaien namen de mensheid in, om het calvinisme te vervlakken, modern en populair te maken, voor de markt.

91. Haaien drongen door in de wateren om daar te deformeren en moderniseren. Er werd getrokken aan het schip. Het waren zondiaanse haaien.

92. De mens moet terug naar Getsémane om te verdiepen, om zo waarlijk tot bekering te komen.

93. Als men de vernederings- en minderwaardigheids-oefeningen leert, en loskomt van valse zelfverzekerdheid en vals zelfvertrouwen, dan komt God de mens tegemoet.

94. Smytegelt noemt de verschillende tekenen van de ware genadestaat. Eén van die tekenen is dat de grond onder je week wordt, zacht wordt. Ik droomde als kind hierover, dat de grond zacht werd en ik door de grond zakte en in een dal van dorre doodsbeenderen kwam, net als Ezechiël, wat de ellendekennis is. Dit was een herhalende droom.

95. Daarnaast wordt door Smytegelt genoemd de vrome schaamte. En hierdoor kan de mens dan een haat en afkeer hebben van het zondige leven. Zo ontstaat er een onuitsprekelijke walging naar de zonde. Dan onstaat ook de verlieskennis, dat je beseft dat je al het gebrek hebt en niets kan. Het is het besef geheel arm te zijn, de armoedskennis te hebben, en zo kan de mens zo nederig worden dat alle veren van hooghartigheid eraf vallen. Dit is het pad van de boetvaardigheid. Men is onwaardig. Gaat uit van mij, want ik ben het niet waard.

96. Er is een schuld van de vromen, dat ze weten dat er hard werk verricht dient te worden willen ze het recht krijgen met God, wat door veel schaamte gaat. Smytegelt wijst op de werkplicht die er is voor de vrome om als een landman naar zijn akker te gaan. Maar dan moet hij allereerst zijn onbekwaamheid onder ogen komen. Toch moet hij het doen, noemt Smytegelt, want de mens is

schuldig het te doen. Hij noemt dat de mens aan zichzelf moet sterven, want de mens kan het niet. De vrome kracht zal in zwakheid worden volbracht.

97. Het beginsel van de wijsbegeerte wordt door Calvijn genoemd als het geleerd hebben om in ernst een mishagen in zichzelf te hebben en om door schaamte over zijn ellende in verwarring te worden gebracht. Wil men de grootte van zonde, dood en ellende onder ogen komen, dan moet men de vrome schaamte ontvangen. Smytegelt noemt het de moedergenade. Zij is een mooie hemelse vrouw in de wildernis, het sieraad van de vromen en de gelovigen. Wij moeten allereerst naderen tot de vrome schaamte, opdat de zondenkennis tot werking kan komen en de zonde ontvlucht kan worden. Calvijn noemt dat de mens los dient te komen van de blinde eigenliefde door de vrome schaamte.

98. Ik had eens een droom dat ik in de Apeldoornse bossen was. Ik ontmoette daar de vrome schaamte als een natuurvrouw, een hemelse moeder, als een amazone. Ze was prachtig en had riemen om haar lichaam. Er waren ook mensen die huizen hadden op palen, heel hoog, in het bos. Zij stonden te hoog en moesten weer terugkomen tot de vrome schaamte. Dit is waar we het eerste moeten zijn. Zo kunnen wij komen tot de zondenkennis. De Heere geeft alleen de zondenkennis aan de verbrokenen, de zich schamenden.

99. Calvijn noemt de vrome schaamte de teugels des Heeren. De geestelijke schaamte wordt door Calvijn ook genoemd als een middel tegen wereldse vrees, de vrees voor het lijden, en daarom is het van belang haar te ontvangen, opdat wij de Heere kunnen volgen.

100. De geestelijke schaamte is dus in de leer van Calvijn ook het toegerust worden in de lijdzaamheid.

101. Er is in de leer van Smytegelt een spanning tussen het jezelf onwaardig achten en het smeken. Dat smeken begint dan aan te vangen in het uitnemende achten van de dingen Gods, dat de dingen Gods door het ontwaken van de mens meer waarde hebben, dat ze gaan inzien hoe nodig zij het hebben.

102. De mens ontdekt dat men zonder de dingen Gods niet kan leven. We kunnen dan denken aan het broodkruimeltje en het waterdruppeltje, het leren leven met de kleinste dingen, met het minste. Zo mag de mens beginnen met zaaien. Veelal blijven de smekingen onbeantwoord, vanwege de vleselijke inmeng in de mensen waaraan ze moeten afsterven. De mens moet ook leren smeken, maar dat mag niet door het vlees gebeuren. De mens moet alles op waarde schatten, en zichzelf op onwaarde. Daarin is een eenvoudig loon te verdienen. Zo kan de mens waarde opbouwen. Er is niet zomaar een snel antwoord. Zo is er dan een weg tot de vrome schaamte, die het begin is van alle dingen. Het is de moedergenade, wat dus een ander soort loon is.

103. Het is dus van belang dat de vrome schaamte door de mens wordt ontvangen. Het is een belangrijk onderdeel in de leer van Smytegelt, zoals ook in de leer van Calvijn. Als de mens is ontdekt aan zijn onwaardigheid, als zijnde een stofje, een druppeltje, nog geen stukje brood waard, geen ogenblik adem, geen kleedje, geen woninkje, dan mag dit de mens niet onverschillig en lui maken, maar moet de mens juist werken tot de eer van God. In die zin is er een verband tussen het onwaardig zijn en het smeken, omdat het moet opwekken tot dienstbaarheid.

104. De geestelijke schaamte is de sleutel tot de minderwaardigheid en de waakzaamheid. Het is ook de sleutel tot de zondenkennis. Hoe komen wij dan tot de geestelijke schaamte ? Men smeekt om genade en allerlei andere dingen, maar men zou moeten beginnen met het smeken om geestelijke schaamte. De geestelijke schaamte is dus de brug tussen onwaardigheid en het smeken.

105. We moeten dus gaan tot een zeker gereformeerd fatalisme, of bevindelijk fatalisme, waarin er geen uitweg is voor het vleselijke, maar waar wel een smalle weg is die steeds smaller wordt, tot de enge poort die ten leven leidt.

106. Dat is waar de 1700se Smytegeltse reformatie over ging, oftewel de Gekrookte Riet reformatie, die een herleving had vanaf de tachtiger jaren in de hervormde kerk. Ook de gereformeerde vaderen buiten de hervormde kerk, de afgescheidenen, hielden dit spoor aan, en hielden vast aan dit spoor.

107. Het mag geen werkeloze schaamte zijn, want dan is het de vleselijke schaamte, die zich heel religieus en geestelijk kan voordoen. De ware geestelijke schaamte is een werkoproep en een oorlogsoproep.

108. Men moet het schaamtekleed omdoen. Smytegelt stelde dat men een dodelijke haat tot de zonde moest krijgen.

109. Smytegeld stelt dat hen die de ware droefheid des Heeren hebben niet zomaar getroost willen worden. Het zijn zuchters om de zonde.

110. In de zondiaanse kerk gaat men ‘van genade tot genade’, maar de Jabbokieten gaan ‘van verbrokenheid tot verbrokenheid.’ Er is in de zondiaanse kerk is een tendens die de zondeleer en ellendeleer zo klein mogelijk houdt, en de nadruk legt op de genade, wat als een drugs werkt die hen in slaap houdt. De visser houdt zijn haak verborgen, zoals de vogelvanger zijn strik, stelde Smytegelt.

111. Er is een tendens in de zondiaanse kerk om de verbrokenheid zo snel mogelijk af te ronden. Er kan dan niets meer bij. Dan is de verbrokenheid niet diep genoeg doorgewerkt, en blijven zij slaven van de zonde.

112. Daarom moet de vrome gaan tot de voortgaande verbrokenheid. De zondiaan wil de nodige wedstrijd waar Paulus het over heeft ontvluchten. Dat doet de zondiaan door valse genade.

113. De mens moest los komen van de strikken en de klauwen van het materialistische denken.

114. Men moest gaan tot het gat van de voortgaande verbrokenheid, wat dieper onder de aarde zou leiden. Zo zou de vrome dieper aan zichzelf kunnen afsterven.

115. De geest van voortijdige genade op het smalle pad is fataal. Het laat de verbrokenheid niet verdiept worden.

116. Calvijn riep de vromen op om zich te bewapenen met geduld en lijdzaamheid, en riep hen zo terug tot de hof van Getsemane.

117. Ook in de hof van Getsemané is er een groot gevaar. Wij moeten er voor zorgen dat wij niet met de discipelen slapen.

118. We moeten gaan tot het ondergrondse Getsemané, het verborgen Getsemané, waar het verborgen Woord is.

119. Ezau moest de eenzaamheid in, op het hongerpad, dieper de wildernis in.

120. Hij moest alles achterlaten om het vergetene en verlorene te vinden.

121. Ezau ging er niet doorheen als een slapende, maar als een wenende.

122. Calvijn stelt ook dat het ware loon ligt besloten in het jammeren om de zonde in het gewillig dragen van het lijden, wat een belangrijk leerstuk van Calvijn is.

123. Het jammerloon wordt door Calvijn beschouwd als het hoogste loon, na het rijpe beraad, wat in principe de afwachtingsleer is. Ook in het jammeren om de zonde moet de vrome geleid worden door het verborgen raadsbesluit, opdat het jammeren niet roekeloos en vleselijk wordt.

124. In de armoedsleer van Calvijn stelt hij dat de ware offerande tot de armen is, en dat zij de uitverkorenen zijn, en dat als wij niet bereid zijn armoede te verduren, oftewel gebrek, dan zou de begeerlijkheid in ons de overhand hebben. Het is een oproep tot soberheid en het aanvaarden van de doorn in het vlees, en ook de leer van de lof der oordelen. Calvijn stelt dat deze armoedsleer de keursteen is.

125. De Jabbokieten stelden dat de grootste afgod het eigen ik is, maar dat het zou vallen. Er moet een worsteling zijn in de diepe put van schuld en verlorenheid.

126. De Jabbokieten stelden dat de mens weer van zichzelf moet walgen, zichzelf moet afkeuren, en zijn leven in deze wereld moet haten, steeds meer aan de weet komen hoe weinig hij er van weet. Door de hel moet de vrome naar de hemel. Het gemis wordt steeds groter, de gevaren vermeerderen en de weg wordt steeds smaller.

127. We kunnen stellen dat we boetelingen, wenelingen, smekelingen, verdoemelingen, en jammerlingen moeten zijn tot het Woord.

14.

De zee van Getsemané

1. Uiteindelijk was de prediking van de diepe verdorvenheid van de mens één van de belangrijkste leerstukken van Calvijn. De Jabbokieten stelden dat men er ernst mee zou moeten nemen, want God is de vreselijke eeuwige waarbij niemand wonen kan.

2. De Jabbokieten waarschuwden ervoor dat we in een tijd leefden waarin de kennis van de waarheid steeds minder wordt. De nieuwe generaties vervreemden zich steeds meer van de waarheid.

3. De Jabbokieten stelden dat de wereldse listen aan het vermenigvuldigen waren. Zij waarschuwden tegen de geest van het materialisme.

4. De kerk van Calvijn was gebouwd uit constanten en variabelen, en als de kerk de geestelijke wiskunde en natuurkunde niet zou kennen, dan zouden er lekken komen die het schip zouden doen zinken, en dat was al gaande.

5. Calvijn temperde de genade ook door te wijzen op zijn afwachtingsleer, die in principe bovenaan al zijn leerstellingen stond. De afwachtingsleer stelt dat alles nutteloos is zonder de leiding en het tijdstip des Heeren.

6. Overmatige genade, alsmaar weer de nadruk leggen op genade door de genademorsers had het volk verlamd. Het was gif. Calvijn had gesteld dat de vrome weer zicht moest krijgen op de zonde en op het doden van de zonde, en boven alles moest de vrome leren af te wachten om niet op de Heere vooruit te lopen. De kerken waren tot roversholen geworden.

7. Er werd op gewezen dat Adam moest erkennen : ‘ik ben naakt.’ Adam moest wegschamen voor God.

8. Door lijdzaamheid en het gegeven geestelijke woord mogen wij tot de borsten van Sion komen om daarvan te drinken, stelt Curtenius. Dat is waar het smalle pad naartoe leidt. Terug naar de geestelijke moeder dus, als een diep natuurgeheimenis en het geheimenis van het leven. Zo kan de vrome het kleed van de ondeugdelijkheid van zich afwerpen.

9. Velen verharden zich in de zonde, om hun geweten dicht te schroeien opdat zij onbekommerd zijn en de verwijtingen van het geweten niet meer voelen, stelt Curtenius. Ze kunnen het ook uitdoven door ijdele gezelschappen, ijdel tijdverdrijf, en ijdel vermaak, zoals de rijke dwaas, stelt Curtenius.

10. Een overvloed aan bezittingen doet wonderen voor hen. Sommigen gaan voor het genot van eer en aanzien in de wereld, en bouwen zo hun huis op ijdele zandgronden. Wij moeten hier over jammeren zoals de Heere erover jammert, stelt Curtenius. Het zijn gebroken bakken die geen water houden. Het zijn nietige medicijnmeesters.

11. Curtenius laat de betrekkelijkheid van deze dingen zien. Wee de lachenden, stelt hij. Men moet weer terugkeren tot de ellendekennis, en dit ook toepassen door het te betreuren. Men moet de strijd aangaan tegen valse troost en valse troostgronden. Men moet eraan afsterven. Wij mogen ons niet door de droefheden laten verslinden, maar moeten de strijd aangaan. Dit houdt in om niet meer voor jezelf te leven. Het is een strijd tegen het eigen ik, stelt Curtenius. Hij waarschuwt tegen lafhartigheid die hierin op de loer kan staan. Men moet de zorgeloosheid inruilen voor zorgvuldigheid

12. Als we het over geestelijke kennis hebben, dan hebben we het over bevindelijke kennis, stelt Curtenius.

13. Rust en zekerheid kan fataal zijn. Het kan de mens laten indutten in de strijd tegen de zonde. Er is nu eenmaal de burgeroorlog tussen het vleselijke en het geestelijke. Deze burgeroorlog loopt door de kerken heen, en doet ook kerken scheuren. Zo ontstonden ook de schimmenkerken.

14. God’s denken is niet vleselijk zoals het denken van de mensen. Het is niet direct. Het menselijke denken slaat een heleboel stappen over, versimpelt en verabsoluteert graag, verstopt zichzelf achter sluiertermen die als slimme formules worden gebruikt om dingen snel te bereiken. Maar God’s denken is ingewikkeld, als geestelijke hersenspinsels.

15. God’s wegen zijn anders dan de wegen van de mensen. Dit zijn de hogere hemelse verbanden. Het komt als vliegenplagen tot de aarde. We kunnen hierbij denken aan de plagen van Mozes om het volk uit te leiden. De farao echter wilde het volk niet laten gaan, en uiteindelijk moest de plaag van de dood van de eerstgeborenen komen, wat een beeld is van de dood van de territoriale machten van het vlees, de eerstelingen en leiders van het vlees, wat vervolgens een beeld is van de dood van de verkeerd gestelde prioriteiten. De mens maakt namelijk het materialisme tot prioriteit.

16. Het volk Israel was diep bedrogen, waar ook Jeremia op wees. Ezau werd overmatig onderdrukt en uitgebuit, maar er zou weer een verzoening komen tussen Jakob en Ezau, door de exegese, door het visnet. Bewapen u daarom met lijdzaamheid en studie.

17. Hebben wij oog voor de nuances, voor de grotere verbanden ? Daartoe komen de vliegenplagen, om het brein van de mens open te breken, opdat zij deel hebben aan de hogere hersenspinsels. Dan kunnen de eerstgeborenen van het vlees en de eerstgeboorterechten van het vlees en al haar verdraaide prioriteiten afsterven. Dat is een proces van rangschikking. Dat is een proces van hemelse volgorde waarin de eersten de laatsten zullen zijn.

18. Als wij in de dieptes van Getsemané gaan dan komen wij onherroepelijk tot de jachtsopdracht tegen de zonde, worden we onherroepelijk opgeroepen tot de jacht. Golgotha is het jachtsveld. Hier moet het vlees gedood worden.

19. Altijd weer staat het vlees in deze wereld op, en altijd weer overwint het vlees in deze wereld, is het vlees heerser, maar wij moeten niet in onze zintuigen geloven, maar in het Woord. Het koninkrijk van God is niet van deze wereld. De mens klaagt tegen Mozes in de woestijn, maar zij moeten de geestelijke bronnen zoeken.

20. Wij moeten dieper de wildernis van Getsemané in tot het ondergrondse Getsemané.

21. Als we gekomen zijn tot de zee van Getsemané, de woeste lijdenszee, dan gaan we tot het land van Golgotha om daar het vlees te doden.

22. Reken af met de zelfdienst die zo bedriegelijk is.

23. Genade wordt vaak gebruikt als een excuus om door te kunnen blijven zondigen. Het is een schuilterm waarachter de zonde zich graag verschuilt. Veelal wordt genade misbruikt. Het wordt gebruikt om verantwoordelijkheden af te schuiven. Vaak is genade de getrouwe wachter van de zelfdienst, de ketting waaraan God als een slaaf ligt. Het koppige vlees heeft de genade tot zijn afgod gemaakt. Och weent toch over de zonde die vandaag de dag in priestergewaden gaat. Wees toch kritisch naar uzelf en uw geloof, want het volk is te gronde gegaan door gebrek aan zelfkritiek.

24. Het volk is onder invloed van de sterke middelen die het genomen heeft om aan het visnet te ontkomen. Het volk wilde niet sterven aan het zelf, maar er markt mee bedrijven. Telkens weer vinden marktschoften hun domkoppen. Daar leven ze van. Het volk is verslaafd.

25. Overal ontstonden zijrivieren, en zijstromen. Hierin ligt de geschiedenis verborgen, en haar geheimenissen, waartoe we mogen ontwaken, in het verschijnsel van Lethe, de hemelse vergetelheid. Het is ook een plaats van het herinneren van principes en prioriteiten die door de kerkgeschiedenis heen verloren zijn geraakt of op de achtergrond.

26. We moeten de bevindelijke trappen op en achterlaten wat ons in de weg staat, maar sommige dingen kunnen niet achtergelaten worden en moeten eerst verdiept worden. Het ‘Laat mijn volk gaan’ gaat gepaard met plagen als een beeld van exegese.

27. Donner stelde dat de mens de taal moest leren van de zwarte bruid, de tale Kanaans. Het is een kuise taal, niet zomaar overgenomen, maar we moeten erin geboren zijn, stelt Donner. Het moet onze natuur zijn, we moeten erdoor bezield zijn. Het is een gevoelige taal die niet zinnelijk is. Het is een geestelijke taal, stelt Donner.

28. Het is van belang dieper Getsemané in te gaan. Het gaat om het geestelijke leven, niet het aardse, en daarom moeten we dieper Getsemané in om aan het absurde, materialistische leven te ontkomen.

29. In Getsemané slapen zelfs de discipelen, dus daarom moet je dieper Getsemané in. Slaap niet mee met de rest. Je moet alles achterlaten om dieper in Getsemané te komen.

30. We moeten Mozes blijven volgen, en Mozes leidt door dor en onvruchtbaar land, waar de mens hongerig en dorstig is, maar men mag niet tegen Mozes klagen. Klaag over de zonde. De oordelen des Heeren zijn u genoeg. De oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig.

31. Die taal kennen de mensen van de wereld en de moderne kerken niet meer. Het is waar Paulus ons al voor waarschuwde in de tweede brief aan Timotheus, dat kinderen hun ouders, de ouderen,

ongehoorzaam zouden zijn, tuchteloos zouden zijn, koud en harteloos, gewetensloos. We zien het overal om ons heen. Ze willen vrijheid ten koste van de geestelijke inzettingen die door de voorvaderen waren gegeven, zodat ze hun zonden en begeerten vol lust kunnen nalopen, als hoerenkinderen. Ze zijn teruggekeerd tot de vleespotten. Ergens in de wildernis keerden zij om. Terug naar de stad, terug naar de schijnveiligheid en de schijnrust. Terug naar een zelfgenoegzaam leven. Overwaardig en overbelangrijk achten ze zichzelf, als afgoden. Ja, Paulus noemde nog wat meer woorden. Hij noemde ze verraders, wreedaarden, met meer liefde voor genot dan God. Hij noemt ze roekelozen en opgeblazenen.

32. De oud-gereformeerden waren bang voor de gevestigde kerken. Ze wilden bij de noodkerken blijven, bij de vluchtelingenkerken, de wilderniskerken. Ze wilden bij de vreze des Heeren blijven, dieper Getsemané in. Ze waren bang voor machtspelletjes, politieke uitbuiterij. Ze wilden eenvoudig blijven en sober, vasthoudende aan de boodschappen en waarschuwingen van de voorvaderen. Ze wilden terug naar de oergereformeerde kerk van vóór 1816, voordat alles mis ging.

33. We zullen opgaan tot het ragnarok. IJs zal er komen, en ijs moet er komen, dieper de wildernis in, dieper de ramadan, de vastentocht, het pad van Mozes, het pad van Jeremia, dieper het Getsemané in. We moeten alles achterlaten. Niet velen zullen door de enge poort gaan omdat ze nog aan van alles vasthouden. Ze willen niet loslaten, en ze willen het volk ook niet laten gaan. Daarom moet ragnarok wel komen, maar het roepen is al veelal voorbij. Vaak moet je gewoon het stof van je voeten afvegen en verder trekken. Johannes de Doper werd tot een Ismael, en trok dieper de wildernis in, om het volk achter te laten. Ergens houdt het roepen op. En dan is er het Ragnarok. Dan is er niets dan ijs. Dan zijn de plagen gekomen. Het oordeel des Heeren. Dan is er niets meer. Het was al niets, maar dan is er helemaal niets meer.

34. Johannes de Doper moest alles opgeven om zijn tocht door de onderwereld te maken, door Getsemané. Er was niets dan ijs. Hierin moest hij wedergeboren worden. Het was schijnbaar nodig om het vlees te kunnen doden. Het zwijn van de zonde wordt alleen door de kou verdoofd.

35. Wij kunnen ons niet bekeren. Wij kunnen alleen afwachten en koesteren, maar we moeten wachten op de vogels van bekering die ons over de woeste zeeën van het ongeloof en de goddeloosheid nemen. Wij kunnen ons niet meer bekeren. Calvijn sprak over de diepere mens, en over het afwachten. De mens kan het niet op zijn eigen manier doen. Zelfs zijn bekering is goddeloos. Het vlees is in dodelijke gerustheid. Er is niet zomaar een loonloze genade. God komt ons afwachten tegemoet, als genadeloon.

36. De Heere komt de smekelingen tegemoet die het niet van zichzelf verwachten, maar die zich uitstrekken naar de verwachting des Heeren. Hen wordt het smekelingenloon gegeven. Zij weten dat zij zich niet kunnen bekeren, maar zij koesteren de verwachting en de afwachting des Heeren die hen voortleidt. Heel voorzichtig werken ze daar omheen, omdat zij weten hoe gevaarlijk en bedrieglijk het vlees is.

37. Alleen de smekelingen die het niet van het vlees verwachten en weten hoe bedrieglijk de natuur van de mens is kunnen door de enge poort gaan. Daar sterft de rest van hun vlees af. De engte zal er volkomen mee afrekenen. Zij hebben geen gebrek aan tranen, zij hebben zich ten diepste vernederd

voor de Heere. Zij hebben de kastijdingen des Heeren lief, al worstelen zij ook met de Heere, als Jakob op Pniël vanwege de geestelijke vreze, want er zijn zoveel valse afgoden.

38. Er is geen snelle toegang. Het is niet snel grijpbaar. Er moet voor gewerkt en gestudeerd worden. Men moet het zelf bevinden.

39. Calvijn wees op het belang van de afwachting, niet zomaar op de Heere vooruit te lopen. Op zich gaat het dan niet om zomaar goede werken, maar weten wanneer te werken en wanneer niet.

40. Het gaat om de afstemming op de Heere. Zo komt het Woord tot leven. Dan is het niet meer een dode boel. Dan zijn de mensen geen letterslaven of naamslaven meer.

41. Langs de weg van de afwachting lag het loon, stelde Calvijn, niet zomaar langs de weg van de werken. Alle werkers kregen evenveel loon, of ze nu vroeg of laat waren geroepen.

15.

De afwachtingsleer van Calvijn

1. Wij moeten dieper Gabbatha in, wat tussen Getsemané en Golgotha inligt. Velen hebben die schakel niet en komen tot een overmoedige olijfberg, tot een overmoedige opstanding.

2. Och, laten we toch dieper het Gabbatha ingaan, om aan deze snelle stromen van wereldsgezindheid te ontkomen. Het is zo besmettelijk. Isolatie is de enige oplossing. Zondert u af. Kom alleen tot de Heere. Dan hebben we Gabbatha wel nodig.

3. Er wordt gehamerd op de bedrieglijke doodstaat van de mens. De prediking van de doodstaat en de verliesstaat van de mens staat voorop.

4. In de leer van Calvijn zijn het juist de kleinen die uitverkorenen zijn, zij die door de wereld worden veracht, de armen, de verstotenen, de verbrokenen, de kinderen, om dat wat wijs en sterk is te beschamen. God verkiest wat voor de wereld dwaas is. Dit zijn hen die vrijwillig nederig zijn, en zo door hun geringheid door de wereld worden veracht. Hij waarschuwt tegen schitterzucht, die ook al onder de apostelen was doorgedrongen.

5. Calvijn stelt dat er een vreselijke straf staat op het uit de hoogte behandelen van de geringen en die uit eigen beweging nederig zijn. Calvijn waarschuwt tegen zelfbehagenis en wijst op het zorgdragen als de weg. Dit houdt in : het zorgdragen voor de kleinen. Calvijn stelt dat de vreselijke straf bewijst hoe dierbaar en hooggeschat de naar de wereld geringen en verachten bij God zijn.

6. Calvijn noemt als probleem hen die het meest verlangen naar roem en zo zich op een meest gedurfde manier het gezag aanmatigen, met het doel een hoge plaats te bemachtigen, om zo de nederigen aan bespotting of verachting prijs te geven.

7. Calvijn stelt dat de kinderen een beeld zijn van de nederigen, dus het gaat er niet om dat het kinderen op zich zijn, want kinderen hebben ook vele gebreken. Als Calvijn stelt dat de kinderen zijn uitverkoren dan bedoelt hij dus niet kinderen zonder onderscheid.

8. Calvijn waarschuwt tegen het al te letterlijk nemen van gelijkenissen en er te angstvallig mee om te gaan. We zien op verschillende punten Calvijn als een zeer rekkelijke, in plaats van een preciese. Calvijn stelt dat Jezus kinderen als voorbeeld nam, omdat zij geen besef hebben van de verschillende graden van eer en de zaden van trotsheid. Calvijn stelt dat Jezus zelfs de laagste plaats iemand niet waardig keurt die niet het uitsteken boven anderen vergeet en zich vernedert.

9. Calvijn noemt het daarom een dwaze begeerte om de eerste te willen zijn. Als medicijn noemt Calvijn de overdenking van Getsemane. Als die overdenking voor lange tijd vaarwel gezegd wordt, dan leidt het tot slaperigheid en vadsigheid.

10. Ze willen zich onstuimig een pad door de wolken banen, stelde Calvijn. Ze waren van het smalle pad af. Ze zweefden meters boven anderen uit in hun roes. Ze wilden steeds hoger om op anderen te kunnen neerkijken. Calvijn noemt het vluchtige mensen die zich niet bezig houden met de lijdzaamheid. Calvijn stelt dat ze zo geen stap verder komen, terwijl ze wel over de hemel speculeren. Het is hetzelfde als een reiziger die hele verhalen ophangt over de plaats waar de herberg zich bevindt, terwijl hij er nooit zelf naartoe is gegaan, stelt Calvijn.

11. Calvijn prikt door het bedriegelijke van de mens die hele verhalen ophangt over dingen die hij niet kent en waar hij nooit naar op zoek is gegaan. Van horen zeggen is altijd het gemakkelijkste, en daar kiest de mens telkens weer voor. Daarin zet de mens zich ook graag boven de ander. Calvijn noemt het geestelijke vluchtigheid, als een drugs die de mens heeft genomen. Dit sluipt erin waar de mens het onderwijs over Getsemane loslaat. De wereld is hierin een meesterbedrieger die de mens er telkens weer in weet te lokken. Zo maakt de wereld vele slachtoffers. Zo heeft de wereld veel prooi. We zien de markten hiervan overal om ons heen. Het leeft niet meer. Het is de absolute doodstaat van de mens, wat ze dan gaan lopen goedpraten, schoonpraten. Dat is niet zo vreemd. Ze zijn immers dood. Het is de natuur van de dood die dat doet. De doodstaat liegt.

12. Calvijn stelt dat er geen overwinning hierover is dan door hevige strijd. Zachtaardige bezweerders voeren slechts spiegelgevechten, stelt hij. Velen zullen te zacht, te licht, te zoet, worden bevonden, maar Calvijn stelt dat het geslacht niet uitvaart dan door bidden en vasten. Hij noemt het vasten als een richtingaangever voor het gebed. Het vasten is een hulpmiddel bij het gebed, opdat het niet gaat ontaarden.

13. Calvijn gelooft alleen in geleid gebed, want vleselijke wensen zijn ongeordend en in strijd met het geloof. Wij moeten ons richten op de belofte, en niet meer begeren dan is toegestaan. Daarom moeten de gebeden beperkt zijn, stelt Calvijn, naar de voorgeschreven regels. Hij noemt gebed dus gevaarlijk als het buiten God’s Wil omgaat.

14. Calvijn stelt dat de overblijfselen van het ongeloof ijverig uitgeroeid dienen te worden. Deze overblijfselen kleven de vrome aan, en de vrome dient ermee te worstelen, in het aansmeken van God, in het gebed.

15. De Jabbokieten predikten dat God een jaloers God is die niet de plaats in ons deelt met iemand anders. Ook niet met ons eigen ik. Onze eigen gestaltes en bevindingen dienen weg te vallen. God moet de hoogste plaats in ons hart innemen.

16. In die zin laat God een overblijfsel achter van een ellendig en arm volk. Het vlees in zichzelf is verwerpelijk en verdoemelijk. Dat mag de vrome niet vergeten. De Jabbokieten stelden dat het volk ellendig en arm is en dat steeds meer wordt. Er moet aan het zelf gewanhoopt worden, geleerd worden van zichzelf af te zien. Zo blijft de genade bij ons, en achtervolgt ons. Het moet ons van de hemel geleerd worden, stelden de Jabbokieten. Calvijn noemde de genade een dieper loon en een diepere leiding door God. De mens kan het niet verkrijgen door zijn vlees, maar er is een geestelijke bron in de mens. Hieruit moet de mens zien te leren.

17. De Jabbokieten stelden dat er maar weinigen door de poort zouden binnengaan, dat het maar een kleine kudde zou zijn. De poort is eng, en men moet strijden om in te gaan. Het is de Jakobsladder. De verbreking van de brug tussen God en mens kan nooit genoeg beweend worden en beleden worden, stelden de Jabbokieten. Het vereist eindeloze tranen.

18. Alleen op het bed geheel doornat met tranen kan er door de enge poort gegaan worden, stelden de Jabbokieten.

19. Als de poort dan gesloten is, dan komen de dwaze maagden aan de deur kloppen, maar voor hen zal niet opengedaan worden. Hage stelt dat het geroep om de poort te openen geen gebed is maar een eis, een bevel. Het zijn godsdienstige mensen die menen hierop recht te hebben. Ze eisen daarom loon voor hun arbeid. Het zijn mensen die de vorm voor het wezen hebben gehouden, stelt Hage. Ze krijgen te horen : ‘Ik ken u niet.’

20. Als ze worden weggestuurd dan moeten ze dus het eisen afleren, en het gebed en smeken leren, zoals de Kanaänitische vrouw die door Jezus werd afgewezen vroeg om de broodkruimels. Zie, voor ons vlees is de deur gesloten, altijd, maar voor het geestelijke leven is de deur open, altijd. Daarom moeten we het geestelijke leven leren en beoefenen.

21. De dwaze maagden hadden dan wel een godsdienstig leven, maar geen geestelijk leven. ‘Wij hebben in Uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken en Gij hebt in onze straten geleerd.’ Het waren dus trouwe kerkgangers, stelt Hage. De verborgen omgang met de Heere, de bevindelijkheid, was hen vreemd.

22. Kaïn kreeg de opdracht om over de zonde te heersen. In de theologie van Calvijn is de afwachtingsleer de moeder van het ontmaskeren van de zonde en het doden van de zonde, haar twee dochters.

23. De rijke man vroeg om een waterdruppel voor op zijn tong, maar de arme Lazarus zou het hem niet kunnen geven vanwege de grote kloof. Ook de dwaze maagden kwamen voor een dichte deur.

Laten we beseffen dat we het hier over een gedicht hebben. Die dichte deur is onderwerpelijk, niet voorwerpelijk. Het is een literaire stijlfiguur, zeer hyperbolisch. De dwaze maagden beseften dat ze geen olie hadden en vroegen olie aan de wijze maagden, maar die wilden het niet geven. Toch wezen zij de weg naar de olie, want zij spraken over de verkopers.

24. Is dat dan geen hebberigheid, geen gierigheid, dat de wijze maagden geen olie wilden geven aan hun naasten ? Hadden de dwaze maagden niet snel die olie nodig ? Is het niet wreed van de wijze maagden ? Die vraag zou gesteld kunnen worden.

25. Geliefden, ik had daar een droom over. Ik zag kinderen strijden over speelgoed. De ene wilde het de ander niet geven. Maar dat kan verschillende redenen hebben. Er zijn ook goede redenen. Voor kinderen leeft het speelgoed. Zij dragen zorg voor het speelgoed. Zo leren zij dat. Nu kan het zijn dat het ene kind het speelgoed wil beschermen tegen het andere kind, of zelfs het andere kind tegen het speelgoed wil beschermen om de een of andere reden. Kinderen leven in een surreële werkelijkheid, een andere werkelijkheid, en dat kan diep gaan. Zo mag je dus niet in de opvoeding zomaar zeggen dat dat kind dan hebberig is, want er kunnen ook andere redenen zijn. Volwassenen moeten daarvoor gevoelig zijn. Volwassenen moeten niet rechtoe rechtaan met kinderen omgaan, maar hun wereld leren kennen.

26. Zo is dat ook met de wijze maagden. De olie kon niet zomaar gegeven worden, want dan zou het niet echt zijn. Het kan alleen maar gekocht worden. Men moet daar persoonlijk hard voor werken. De mens moet het zich eigen maken.

27. Laten wij daarom niet gaan als eisers, maar als kopers, als bidders. De deur is dicht voor het vlees, dicht voor bedriegerij, dicht voor overmoed, maar niet voor de verbroken smekelingen die zichzelf hebben vernederd.

28. De verloren zoon sprak : ‘Ik ben het niet waard. Maak mij maar tot een dagloner.’

29. Door de vrije, zielloze genade is men veel te ver gegaan, is men grenzen overgegaan, om van God te eisen, maar men moet weer vernederd worden tot een dagloner. Dan komt God ons tegemoet om ons het zoonschap te schenken.

30. Uiteindelijk werden de dwaze maagden niet binnengenomen, omdat zij de Heere vooruitliepen. Zij moesten eerst terug. Dat is de afwachtingsleer van Calvijn.

31. De dwaze maagden kwamen niet binnen omdat ze de tijden des Heeren niet kenden. Ze waren niet voorbereid.

32. Hage laat weten dat we naar het vlees het niet kunnen verdienen, en daarom moet er gewacht worden op de Heere. Dit wijst dus ook terug op de afwachtingsleer van Calvijn. Wij mogen God niet forceren. Het gaat om de tijden des Heeren. Niet onze wil, maar Uw wil, niet op onze tijd, maar Uw tijd. Niet in onze hoeveelheid, maar Uw hoeveelheid. Niet in onze richting, maar Uw richting.

33. Wij moeten geheel ontwapend worden. Alle vleselijke wapens van eigengerechtigheid en eigenzinnige godsdienst, vormelijke godsdienst, moeten eraf. Wij mogen geen letterslaven en naamslaven zijn. De afgoden moeten eruit.

34. Zo begon de tachtigjarige oorlog. Zo begon het verzet tegen de Spaanse overheerser. Het was de geuzenoproep. Nederland liet ruggegraat zien. Calvijn was gekomen, en Calvijn werd op waarde geschat, ondanks dat er ook grote valstrikken waren in het werk van Calvijn. Het waren dingen die moesten gebeuren. Er waren precieze calvinisten in het zuiden, en rekkelijke calvinisten in het noorden.

35. Die waren ook in oorlog tegen elkaar, maar die moesten ook samenwerken tegen de gezamenlijke vijand. Zo waren er ook allerlei calvinistische verbonden. Daarom vervaagden de grenzen tussen noord en zuid ook, tussen preciezen en rekkelijken, maar op andere momenten waren ze er weer duidelijk. Het werk van Calvijn moest nog verder besproken worden, verdiept worden. Het was een erfenis. Het moest voor de bevrijding van Nederland zorgen.

36. De wijze maagden gaven niet zomaar olie aan de dwaze maagden, maar toonden de weg daartoe. Ze verspilden hun olie niet. Wij mogen geen parels voor de zwijnen werpen. Wij moeten hen het smalle pad tonen. Zij moeten leren het hemelse te kopen. Genade was een ander loon, stelde Calvijn. Het was een dieper loon. Dat kon niet zomaar door te werken, maar door geleid te worden door de Heere. Daartoe moet de mens naar school. Soms is het geen tijd om binnengelaten te worden. Eerst is er een tijd om te strijden, te zwoegen, diepzee te gaan duiken, op zoek naar de parels, en dan strijd te hebben met de verschrikkelijke wachters van de parels.

37. Wij mogen niet zomaar olie geven aan de dwaze maagden. Dan zouden we hen bedriegen.

38. De Jabbokieten stelden dat we te maken hebben met een geslacht dat rein is in eigen ogen, maar die van hun drek niet zijn gewassen.

39. Groen van Prinsterer stelde dat de godsdienst in die tijd veelal als die van een blind en onverschillig aannemen van een nog gangbare munt was. Het geloof was ijskoud geworden. De reformatie was aan het deformeren tot dweepzucht en overdrijving. Het streven naar genot en grootsheid werd de maatschappijke drijfveer. Van Prinsterer noemde het een tijdperk van afval.

40. Groen van Prinsterer waarschuwde tegen het zielloze geprevel. Het is de vloek van het ‘algemene christendom’. Groen van Prinsterer waarschuwde ook tegen een bekrompen overdrijving in bijzaken. De machten van verval en ongeloof waren inmiddels de leiding van het kerkelijk leven aan het overnemen.

41. De getsemanieten wezen erop dat het geloof wat u niet ellendiger en armer maakt in uzelf schipbreuk doet lijden aan de kusten der eeuwigheid.